

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014 • ΤΕΥΧΟΣ 95

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Quo vadis Europa?	σελ. 1
Βάσει σχεδίου ἢ ἰσλαμοποίηση τῆς Ἑλλάδος	σελ. 3
Θά φιλοξενούμε τοὺς ἀρνητὲς τῆς θεότητας τοῦ Χριστοῦ;	σελ. 5
Newspeak καὶ χειραγώγηση σκέψης. «Ἐνοφοβία» – «Ὀμοφοβία»	σελ. 7
Τὸ κοσμικὸ πνεῦμα στὴν πνευματικὴ ζωὴ	σελ. 10
Οἱ Εὐρωπαῖοι διώχουν τὸν Χριστὸ μὲ κάθε τρόπο	σελ. 11
Μνήμη Γενοκτονίας ἢ Γενοκτονία μνήμης;	σελ. 13
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 18

QUO VADIS EUROPA?

Ἐνὼ ἡ Παρακαταθήκη «στηνὸταν» στὸ ἐργαστήριό γραφικῶν τεχνῶν στὶς ἀρχὲς Μαΐου, κάποιες εἰδήσεις ἀπὸ τὴν τρέχουσα ἐπικαιρότητα μᾶς ἔκαναν νὰ ἀφιερῶσουμε τὸ σημείωμα αὐτὸ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς στὸν ἔντονο προβληματισμό, πού προκύπτει ἀπὸ αὐτὲς τίς εἰδήσεις, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στὸ ἴδιο βασικὸ ζήτημα.

Τὸ θέμα ξεκίνησε μὲ τὴ βράβευση ἀπὸ τὴν Γιουροβίζιον τῆς Αὐστριακῆς Κοντσίτα Βούρστ (πρώην ἄνδρα). Τὸ θέαμα τῆς γυναίκας τραγουδίστριας μὲ γένεια σόκαρε

ὄλους ὅσοι ἐπιμένουμε νὰ μὴν πίνουμε ἀπὸ τὸ «τρελλὸ νερό» τῆς σύγχρονης ἀποστατημένης ἀπὸ τὸν Θεὸ (καὶ γι' αὐτὸ ἔντονα δαιμονικῆς) κοινωνίας.

Συνεχίσθηκε μὲ τὴ δὴλωση τοῦ ὀνομαστοῦ παπικοῦ ἀρχιεπισκόπου στή Βιέννη τῆς Αὐστρίας, Schönborn, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε στή μεγάλη αὐστριακὴ ἐφημερίδα Heute ὅχι μόνον τὴ χαρὰ του γιὰ τὴν ὑψιστὴ τιμητικὴ διάκριση στὸν χῶρο τοῦ τραγουδιοῦ, πού ἀπέσπασε ἢ συμπατριώτισσά του, ἀλλὰ καὶ δὴλωσε ὅτι «στὸν κῆπο τοῦ Κυρίου ὑπάρχει μεγάλη ποι-

κιλομορφία. Δέν αισθάνεται ό καθένas, πού γεννήθηκε άνδρας, ώς άνδρας, τό ίδιο ισχύει καί γιά τίς γυναίκες. Άξίζουn τόν ίδιο σεβασμό, όπωs όποιοσδήποτε άλλος». Ό σημαίνων παπικός άρχιεπίσκοπος εΐπε επίσης ότι εΐδε τή νίκη τοϋ όμοφυλόφιλου τραγουδιστή ώs νίκη τοϋ πνεύματος τής άνεκτικότητας καί συμπλήρωσε ότι προσεύχεται στόν Θεό νά έχει ή Κοντσΐτα τήν εύλογΐα τοϋ Θεοϋ στή ζωή της(!).

Καί γιά νά μή νομίσει κανείς ότι αυτά εΐναι μεμονωμένα ή τυχαΐα περιστατικά, ήρθε νά συμπληρωθει τό σκηνικό μέ τήν πρόσκληση πού άπνύθυne τό Γαλλικό Ύπουργείο Παιδείας (εμεις εδω στήν Έλλάδα δέν φθάσαμε άκόμη σ' αυτό τό σημείο «προόδου») νά πāνε τά άγόρια τοϋ Λυκείου τήν τάδε μέρα στά σχολεία τους μέ φοϋστες, γιά νά δείξουν έμπρακτα ότι δέν εΐναι «όμοφοβικοί» καί ότι τό φύλο δέν καθορίζεται βιολογικά άλλ' έπιλέγεται!

Αυτή όμως ή παραλυσία, όπωs θά τήν έλεγε καί ό Μακρυγιάννης μας, δέν έχει προσβάλει ώs λοιμική νόσος μόνο τήν άποστατημένη Δύση. Έχει έρθει καί σε μās εδω, άφοϋ –όπωs διαβάζουμε– οργανώνεται **σε δημοτικό σχολείο τών Αθηνών** σεμινάριο γιά τήν εννημέρωση τών μικρών μαθητών καί τών γονέων τους πάνω στό θέμα τής «όμοφοβίας» καί τής «τραnsφοβίας»!

Τί νά πρωτοθαυμάσει κανείς σ' αυτήν τήν παράνοια τής άποστασίας; Έδω ό διάβολος χορεύει πλέον στίς πλατεΐες. Έδω έχουμε άντιστροφή καί διαστροφή

τής άνθρώπινης όντολογΐας. Όπωs έλεγε ό άγιος Γέροντας Παΐσιος ό Άγιορείτης, «ή άμαρτία έγινε πλέον μόδα· βγαΐνει στίς πλατεΐες καί διεκδικεί εύσημα». «Θά μās χάσει ό Θεός» έλεγαν οί παλαιοί μέσ' στήν άπλότητά τους, πού ήταν όμως γεμάτη σοφία.

Σκεφθήκαμε, λοιπόν, νά άφιερώσουμε κάποια κείμενα τοϋ παρόντος τεϋχους σ' αυτό τό θέμα, καθώs μάλιστα πλησιάζουn καί οί εύρωεκλογές καί συνεπώς εΐναι (ή θά έπρεπε νά εΐναι) άκόμη πιο έπίκαιρο τό θέμα τής Εϋρώπης. Ποιό εΐναι τό πνευματικό στίγμα τής Εϋρώπης σήμερα καί ποιό θά μπορούσε ή θά έπρεπε νά εΐναι. Τελικά ποϋ βαδΐζει ή Εϋρώπη;

Έτσι έχουμε ένα άρθρο γιά τήν «όμοφοβία», όπου ξεσκεπάζεται ό δόλιος καί βαθύτατα άντιδημοκρατικός τρόπος πού εργάζονται οί κατ' επάγγελμα «προοδευτικοί», «δημοκράτες» καί «άντιρατσιστές» ισντρούχτορες τής Νέας Τάξης Πραγματών, γιά νά άπενεργοποιήσουν τά ύγιη άντανακλαστικά τών άνθρώπων καί νά δημιουργήσουν τό ζαλισμένο κοπάδι τών ύπνικών τής παγκόσμιας δικτατορίας, στήν όποΐα σπρώχουν συνειδητά τήν άνθρωπότητα.

Τό θέμα φωτΐζεται πατερικά από ένα κείμενο τοϋ άγίου Νικολάου Βελμΐροβιτς καί άλλο ένα τοϋ άγίου Γέροντος Παΐσιου τοϋ Άγιορείτου γιά τό ποϋ πηγαΐνει ή Εϋρώπη σήμερα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τί εΐναι ή Εϋρώπη

Εϋρώπη εΐναι ό πάπας καί ό Λούθηρος, ή κορεσμένη δηλαδή άνθρώπινη άπληστΐα καί ό ίκανοποιημένος μέχρις έσχάτου βαθμοϋ άνθρώπινος νοϋς. Ό πάπας εΐναι συνώνυμο τής άνθρώπινης άπληστΐας γιά έξουσία. Ό Λούθηρος εΐναι τό συνώνυμο τής άνθρώπινης θέλησης νά έρμηνεύσει τά πάντα μέ τή λογική. (Άγιος Νικόλαος Βελμΐροβιτς)

ΒΑΣΕΙ ΣΧΕΔΙΟΥ Η ΙΣΛΑΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Η εβδομαδιαία Τουρκική επίθεώρηση *Aksyon* τεύχ. 1000/3.2.2014 δημοσίευσε μία τρομακτική αποκάλυψη που επιβεβαιώνει κατά φοβερό τρόπο και αποκαλύπτει τον βρώμικο σχεδιασμό των μυστικών υπηρεσιών της Τουρκίας και της κυβέρνησής της για την εκπόρθηση και ισλαμοποίηση της Ευρώπης και της Ελλάδος.

Η δήλωση στο παρελθόν του Τούρκου Πρωθυπουργού Τουργκούτ Όζάλ ότι δεν χρειάζεται πόλεμος με την Ελλάδα για την εκ νέου κατάκτησή της, αλλά απλώς και μόνο η βαθμιαία και μεθοδευμένη αποστολή «τριών-τεσσάρων εκατομμυρίων φανατικών μουσουλμάνων», για την δημογραφική της αλλοίωση και την εθνική της στρέβλωση, υλοποιείται, όπως αποδεικνύεται από το δημοσίευμα, με τον καλύτερο τρόπο.

Ταυτοχρόνως το νεοοθωμανικό όραμα του Υπουργού Έξωτερικών της Τουρκίας κ. Νταβούτογλου, που ένστερνίζεται πλήρως το κυβερνών κόμμα του Ταγίπ Έρντογάν, βρίσκει την καλύτερη πρακτική του εφαρμογή στις αποκαλύψεις της τουρκικής επίθεώρησης. Δημοσιεύεται λοιπόν στο τεύχος, που αναφέραμε, ότι η μεγαλύτερη μυστική Τουρκική υπηρεσία Jitem της τουρκικής στρατοσυνοριοφυλακής είναι αυτή που κατ' εντολή και με την έγκριση του Ταγίπ Έρντογάν μεταφέρει σε καθορισμένες και ελεγχόμενες διαδρομές προς τις Τουρκικές ακτές του Αιγαίου και προς τον Έβρο και με πληρωμένους «υπαλλήλους» -δουλεμπόρους χιλιάδες μουσουλμάνους παράνομους μετανάστες προς τη χώρα μας, με σκοπό την επίτευξη των σχεδιασμών του μουσουλμανικού τόξου, που προωθεί με τεράστια κονδύλια η Σουνιτική ναυαρχίδα

της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ. Είναι εκπληκτικό το γεγονός που αναφέρεται στο δημοσίευμα ότι η Τουρκική ακτοφυλακή δεν έχει κανένα δικαίωμα να επέμβει σε αυτές τις επιχειρήσεις της Jitem, αλλά αντιθέτως έχει ρητές εντολές της τουρκικής κυβέρνησης να συνδράμει τις διαδικασίες και μάλιστα να προκαλεί «άτυχήματα» στην ακτογραμμή των χωρικών υδάτων της Πατρίδος μας, για να εξαναγκάσει τους Έλληνες λιμενοφύλακες να μεταβάλλουν τις επιχειρήσεις αποτροπής εισόδου παρανόμων μεταναστών στην χώρα σε επιχειρήσεις διασώσεως κινδυνευόντων παρανόμων μεταναστών στην θάλασσα. Είναι τόσο αδίστακτοι δέ ώστε, για να δημιουργείται κλίμα συμπαθείας και να απομονώνονται φωνές εθνικού συναργισμού για την επιχειρούμενη επέλαση των Μουσουλμάνων καταληπιών της Χώρας, που θά υλοποιήσουν το νεοοθωμανικό όνειρο, να πνίγουν γυναίκες και παιδιά στα νερά του Αιγαίου, αφού τους στοιβάζουν σε σαπιόβαρκες χωρίς σωσίβια και καμμία σχετική υποδομή. Σύμφωνα με τα στοιχεία, που παραθέτει η αποκαλυπτική αυτή έρευνα της τουρκικής επίθεωρήσεως, κάθε χρόνο περίπου 150.000 παράνομοι μετανάστες από πολλές μουσουλμανικές χώρες της Ασίας και της υποσαχάριας και Βόρειας Αφρικής, που φθάνουν στην Τουρκία μόνο με την δήλωση της Μουσουλμανικής τους πίστεως, συγκεντρώνονται από την Jitem και προωθούνται βάσει συγκεκριμένου προγράμματος και σχεδιασμού. Το οργανωμένο αυτό κύκλωμα των μυστικών Τουρκικών υπηρεσιών και της Τουρκικής κυβέρνησης άρχισε να λειτουργεί, κατά το δημοσίευμα, από το 1993 και μετά το

2001 τὰ κύματα τῶν παρανόμων μεταναστῶν ἔγιναν κυριολεκτικά ποτάμι μέ σκοπό νά πνίξουν τήν ἐθνική ὁμοιογένεια τῆς Ἑλλάδος καί νά ἰσλαμοποιήσουν τήν Εὐρώπη. Σημαντικό στρατηγείο τῆς μυστικῆς τουρκικῆς ὑπηρεσίας Jitem, πού ἔχει τήν εὐθύνη γιά τήν προώθηση στά Τουρκικά παράλια τοῦ Αἰγαίου καί τήν παράνομη διαπόρθηυση στήν Ἑλλάδα, βρίσκεται στήν πόλη τοῦ Αἰδινίου, λίγα χιλιόμετρα ἀνατολικά τῆς Σμύρνης. Ἐκεῖ καταστρώνονται τὰ τελικά σχέδια καί τὰ μέσα προωθήσεως τοῦ δολίου αὐτοῦ σχεδιασμοῦ τῆς Σουνιτικῆς Τουρκίας. Ἀπό τό 2005, ὅπως ἀπεκάλυψε ἀνώτατος πρ. ἀξιωματικός τῆς τουρκικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας Jitem στήν τουρκική ἐπιθεώρηση *Aksyon*, ὅλη ἡ ἐπιχείρηση τελεῖ ὑπό τήν ἄμεση ἐπιτήρηση τοῦ Τούρκου Πρωθυπουργοῦ καί, γιά νά θολώνονται τά νερά, ἡ Τουρκική διπλωματία ἔχει πάρει σαφεῖς ἐντολές νά συκοφαντεῖ τήν Χώρα μας στά διεθνή φόρα, ὅτι δῆθεν στήν Ἑλλάδα διατηροῦνται στρατόπεδα τρομοκρατῶν τοῦ PKK καί ἐκπαιδεύονται τρομοκράτες, γιά νά περάσουν στήν Τουρκία, σέ μιά παμπόνηρη ἐξίσωση τῆς ἀποκαλυπτομένης πλέον ἐκστρατείας ἀλλοίωσης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας μας καί ἐξισλαμισμού τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλλάδας καί κατ' ἐπέκταση τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης. Τό ἴδιο ὀργανωμένο σχέδιο ἐφαρμόζεται ἀπό τήν Σαουδική Ἀραβία καί τό Κατάρ μέ «ἐκτελεστές» τίς ἰσλαμικές κυβερνήσεις τῆς Λιβύης καί τῆς Τυνησίας, πού φρόντισε νά ἐγκαταστήσει τό Σιωνιστικό λόμπυ τῆς Δύσεως μέ κατεύθυνση τίς ἰταλικές ἀκτές καί μέ ἐφαρμογή τοῦ ἰδίου σχεδιασμοῦ.

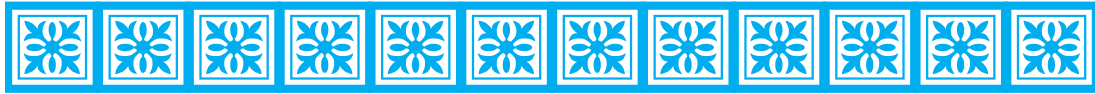
Ἔχω ἀποδείξει μέ συγκριτική μου μελέτη, πού κυκλοφορεῖται στό διαδίκτυο, ὅτι τό Ἰσλάμ ἀποτελεῖ πολιτικοστρατιωτικοοικονομικό σύστημα –καί ὄχι ἀσφαλῶς ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ– ἀσύμβατο

πλήρως μέ τίς ἔννοιες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κεκτημένου καί τῆς Δημοκρατίας καί ἐκφραστικότερο γιά τήν ἐπιβολή θρησκευτικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καί ἐπομένως οἱ λογῆς-λογῆς «χρήσιμοι ἠλίθιοι», ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦν οἱ ἴδιοι οἱ Μουσουλμάνοι, πού συνοδοιποροῦν εἴτε ἀργυρώνητοι ἀπό τό σουνιτικό μουσουλμανικό μπλόκ, εἴτε ἐλαυνόμενοι ἀπό ἐμπάθεια κατά τῆς Χριστιανικῆς των ταυτότητος καί πού ἀφελῶς πιστεύουν ὅτι δυνάμει τοῦ δόγματος «ὁ ἐχθρός τοῦ ἐχθροῦ μου εἶναι φίλος μου», γεμίζοντας τήν Ἑλλάδα τζαμιά τοῦ Ἰσλάμ μέ τό ψευδοπρόσταγμα τοῦ δῆθεν εὐρωπαϊκοῦ οὐμανισμού καί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, στά ὁποῖα ἀσφαλῶς δέν ἀνήκουν ἡ παραχώρηση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας καί τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοπροσωπίας, θά «ἀποσκορακίσουν» ἐπί τέλους τήν Ἑλληνορθοδοξία, θά βρεθοῦν μέ τό μαχαίρι στό λαμό, ὅταν θά ξυπνήσουν ἀπό τήν παράκρουση, στήν ὁποῖα τελοῦν σήμερα. Γιατί ὅλοι αὐτοί δέν ἐκτιμοῦν τήν πραγματική ἐλευθερία, πού ὁ Χριστιανισμός ἐπαγγέλλεται καί ὑλοποιεῖ καθημερινῶς, καί γιά νά τόν γκρεμίσουν δίνουν ἰθαγένεια μέ τόν ἄθλιο νόμο Ραγκούση ἢ ἀναλύονται σέ δάκρυα στά τηλεοπτικά παράθυρα γιά τήν δῆθεν σκληροκαρδία τῶν Ἑλλήνων συνοριοφυλάκων καί μετά βέβαια τρῶνε ἀδιατάρακτοι τήν «μπριζόλα» τους στό ὀβελιστήριο τῆς ἐπιλογῆς τους, πού ἀπρόσκοπα καί ἀδιαμαρτύρητα λειτουργεῖ ἐν μέσῳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Γιά νά δοῦμε ὅμως, ἂν –ὁ μή γένοιτο– ἐπιτρέψει ὁ Θεός γιά τήν πολλή μας κακότητα νά ὑλοποιηθεῖ ὁ σχεδιασμός τοῦ σουνιτικοῦ μπλόκ, θά τολμοῦν ὅλοι αὐτοί νά παραβιάζουν τήν νηστεία τοῦ Ραμαζανίου καί νά διατηροῦν τίς κεφαλές των ἐπί τῶν ὤμων των;

Τέλος ὀφείλω νά συγχαρῶ δημόσια τόν ἐκλεκτό συναγωνιστή συγγραφέα Τουρ-

κολόγο Δημοσιογράφο κ. Ν. Χειλαδάκη, φίλο καί αδελφό, διότι ασχολήθηκε και

παρουσίασε έντονα αυτό το τρομακτικής σημασίας θέμα.

**ΘΑ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕ ΘΕΣΜΙΚΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,***

του κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη,

Καθηγητού της Δογματικής στο Τμήμα Θεολογίας Α.Π.Θ.

Κύριε Πρόεδρε,

Θεωρώ ότι είναι άξια έπαινου κάθε πρωτοβουλία για την αναβάθμιση του Τμήματός μας και την έγκαιρη προσαρμογή του στις προκλήσεις των εκάστοτε καιρών. Καί τοῦτο, γιατί πέρα από τό ειλικρινές ενδιαφέρον και τόν σοβαρό επιστημονικό προβληματισμό των εμπλεκομένων σ' αυτήν την αναβάθμιση, τό έγχειρημα αυτό προϋποθέτει δημιουργικό χρόνο και κόπο αλλά και ύπομονή στις αντιπαρατιθέμενες απόψεις αγαπητών συναδέλφων. Όταν όμως συμβαίνει οί αναδυόμενες προκλήσεις νά προσβάλλουν αυτήν την ίδια την αυτοσυνειδησία και την ταυτότητά μας, απαιτείται υπέρτατη εγρήγορση και βαθιά αίσθηση της ιστορικής ευθύνης μας, για την όποια θεσμική πρωτοβουλία μας.

[...]

Αποδεχόμενοι την *Εισαγωγική Κατεύθυνση Μουσουλμανικών Σπουδών* στο Τμήμα μας, συμβάλλουμε πρακτικώς στην επιστημονική κατάρτιση καλύτερων Διδασκάλων του Ισλάμ στις θρησκευτικές μειονότητες της χώρας μας. Όμως, ως καθηγητές της Θεολογίας, γνωρίζουμε καλώς, ότι τό Ισλάμ αρνείται τόν Τρια-

δικό Θεό και ταυτίζεται θεολογικώς με την Χριστιανική αίρεση του Άρειανισμού, επειδή και αυτό αρνείται την θεότητα του Κυρίου μας Ίησού Χριστού, πράγμα τό όποιο στρέφεται καιρία έναντίον της νέας εν Χριστώ ταυτότητάς μας και της εν ήμιν χαρισματικής παρουσίας του Άγίου Πνεύματός Του. Άλλά, για την ακρίβεια, τό Ισλάμ υπερβαίνει κατά πολύ την βλάσφημη θεώρηση του Άρειανισμού για τό πρόσωπο του Χριστού, αφού ύποστηρίζει ότι ό Χριστός είναι άπλός προφήτης και μάλιστα κατώτερος του Μωάμεθ. Άλλωστε, τό Ισλάμ –μέ βάση τό Κοράνιο– νομιμοποιεί την βία και τόν θρησκευτικό πόλεμο (Τσιχάντ) για την προώθηση και έπιβολή των πεποιθήσεών του.

Από τά παραπάνω **προκύπτουν εύλογα και σκληρά έρωτήματα**, τά όποια δέν επιτρέπεται, σέ καμία περίπτωση, νά αντιπαραέλθουμε: **Πρώτον**, ως Όρθόδοξοι πιστοί, και πολύ περισσότερο ως Πανεπιστημιακοί Θεολόγοι, θά αισθανόμαστε συμβατοί με την εν Χριστώ ταυτότητά μας και την εξειδικευμένη πανεπιστημιακή ιδιότητά μας, στην περίπτωση πού θά προβαίναμε σέ μιά θεσμική ενέργεια,

* Δημοσιεύουμε εδώ, λόγω της σπουδαιότητός του, ένα μέρος της θεολογικής προσεγγίσεως του καθηγητού κ. Δημητρίου Τσελεγγίδη, για τό θέμα του Τμήματος Ισλαμικών Σπουδών, έτσι όπως παρουσιάσθηκε στή συνεδρία του Τμήματος Θεολογίας του Α.Π.Θ. στις 7.3.2014. Οί ύπογραμμίσεις (bold) είναι δικές μας.

ή όποία ένισχύει τό έπιστημονικό profil καί συμβάλλει άποφασιστικά στην θεολογική κατάρτιση τών άρνητών τής θεότητας του Κυρίου μας; **Δεύτερον**, περνά από τό νοῦ μας καθόλου καί ό εύλογος κοινωνικός αντίκτυπος; Πώς θά αξιολογηθούμε, άραγε, από τό Χριστεπώνυμο πλήρωμα, καί πώς θά αντικρύζουμε τήν εκκλησιαστική κοινότητα ως Πανεπιστημιακοί Διδάσκαλοι τής Θεολογίας, για μία τέτοια θεσμική πρωτοβουλία μας, αλλά καί για τήν διαρκή συνεργία μας κατά του Άρχηγού τής πίστεως καί τής ζωής μας, κατά τής Κεφαλής του Θεανθρωπίνου σώματος τής Έκκλησίας μας;

Έτσι πολιτεύθηκαν οί Απόστολοι του Χριστού έναντι του θρησκευτικού - ειδωλολατρικού περιβάλλοντός τους, αλλά καί έναντι τών αίρετικών δοξασιών τής εποχής τους; Έτσι αντιμετώπισαν τήν καιρία άμφισβήτηση τής θεότητας του Χριστού οί άγιοι, όπως ό Πρωτομάρτυς Στέφανος τούς Ιουδαίους καί ό άγιος Γρηγόριος ό Παλαμής τούς Μουσουλμάνους καί μάλιστα ως αιχμάλωτός τους; **Τί θά λένε για μās στον Χριστό, άραγε, οί Νεομάρτυρες τής περιόδου τής Τουρκοκρατίας; Μήπως θά μās επαινέσουν, αν θά φιλοξενοῦμε θεσμικά στό Τμήμα μας τούς άρνητές τής θεότητας του Χριστού, για τήν όποία εκείνοι πέθαναν μέ μαρτυρικό τρόπο από τούς Μουσουλμάνους;** Μέ τέτοιες ένέργειές μας, μπορούμε νά υποστηρίξουμε, σοβαρά, ότι θεολογοῦμε καί δέν τεχνολογοῦμε τραγικά; Φρονοῦμε, τελικώς, τά του Θεού ή τά τών ανθρώπων;

Άλλά, μήπως μέ τής *Μουσουλμανικές Σπουδές* στό Τμήμα μας καλούμαστε νά καλύψουμε θεσμικά, Θρησκευτικές Σπουδές, οί όποιες έχουν εκ προοιμίου καί **αντίχριστο περιεχόμενο**; Μήπως, δηλαδή, καλούμαστε, στην πράξη, νά βάλλουμε,

σαφώς, κατά του Χριστού, έμεις που γνωρίζουμε καί διδάσκουμε τής Βιβλικές αλήθειες, οί όποιες μιλοῦν ξεκάθαρα για τό αντίχριστο πνεῦμα; Γιατί στις *Έπιστολές του Εύαγγελιστου Ιωάννου* έτσι διαβάζουμε: «πολλοί πλάνοι έξήλθον εις τόν κόσμον, οί μή όμολογοῦντες *Ίησοῦν Χριστόν έρχόμενον έν σαρκί· οὔτός έστι ό πλάνος καί ό αντίχριστος*» (Β΄ Ιω. 7). Άλλά, καί «*πάν πνεῦμα, ό μή όμολογεῖ τόν Ίησοῦν Χριστόν έν σαρκί έληλυθόντα, εκ του Θεου οὐκ έστι· καί τουτό έστι τό του αντίχριστου, ό άκνκόατε ότι έρχεται, καί νῦν έν τῷ κόσμῳ έστιν ήδη*» (Α΄ Ιω. 4, 3).

Θά άποσιωπήσουμε αυτές τής Βιβλικές αλήθειες τής πίστεώς μας; Ή μήπως θά τής αντιπαραθέσουμε επιστημονικώς καί αναπόφευκτα σε Θεολογικό Διάλογο, μέσα στό ίδιο τό Τμήμα μας; Προσφέρεται ή ιστορική συγκυρία για κάτι τέτοιο ή διακυβεύεται ή θρησκευτική, κοινωνική καί ένθνική άκόμπ ειρήνη μας; Άλλά ένδεχομένως, τό πρόβλημα αυτό μπορεί νά πάρει καί διεθνείς διαστάσεις, μέ άπρόβλεπτες ίσως συνέπειες, τής όποιες κανείς δέν μπορεί μέ βεβαιότητα ούτε νά άποκλείσει ούτε καί νά άποτρέψει. Τότε, όμως, έμεις θά βρισκόμαστε στό «μάτι» του κυκλῶνα, τόν όποιον έμεις –έμμέσως πλύν σαφώς– προκαλέσαμε.

Μέ τήν προτεινόμενη *Εισαγωγική Κατεύθυνση Μουσουλμανικών Σπουδών* επιχειρείται ή άπαρχή «θρησκευολογικοποίησης» τής Θεολογικής Σχολής. Καί τουτό, λογικά, εκβάλλει στον Πανθρησκευτικό Οικουμενισμό. Στην περίπτωση αυτή δέν θά είναι καθόλου περίεργο, αν θά καθιερώσουμε καί μία Εισαγωγική Κατεύθυνση Άθείστικων Σπουδών, τί στιγμή που κάποιοι από τούς σημερινούς καθηγητές καί φοιτητές δηλώνουν άθεοι. Έτσι, θά καλύψουμε επιστημονικώς καί αυτήν τήν νέα «μειονότητα» τής εποχής μας;

NEWSPEAK ΚΑΙ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗ ΣΚΕΨΗΣ

«ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ» -- «ΟΜΟΦΟΒΙΑ»*

«Όποιος ελέγχει τήν γλώσσα ενός ανθρώπου, ελέγχει καί τīs σκέψεις του» έγραψε ό Τζώρτζ Όργουελ, στό κλασικό βιβλίό του «1984». Είναί τό λεγόμενο «newspeak», ή πλασματική «νέα» γλώσσα τής σκοτεινής έποχής του Μεγάλου Άδελφου. Η νεογλώσσα, ή όποία περιορίζει τήν έκφραση ιδεών πού αντιλέγουν στήν επίσημη γραμμή τής έξουσίας.

Έχετε παρατηρήσει, παραδείγματος χάριν, τί γίνεται μέ τīs «νέες» σύνθετες λέξεις πού έχουν εισχωρήσει στό λεξιλόγιό μας καί έχουν ως δεύτερο συνθετικό τό «-φοβία»; Εισχώρησαν βέβαια, τρόπος του λέγειν. Γιατί όπωσδήποτε δέν εισήλθαν από μόνες τους. Ούτε τīs δημιούργησε ό λαός μας. Ούτε γεννήθηκαν μέσα από κάποιες καταστάσεις ή κάτω από κάποιες ειδικές συνθήκες. **Στήν ούσία, μās τīs επέβαλαν.**

«Ξενοφοβία», «Ισλαμοφοβία», «Ομοφοβία»

Λέξεις πού φαίνονται έλληνικές, καί πού άκόμα καί ξένοι τīs χρησιμοποιούν έτσι («xenophobia», «homophobia», «islamophobia») άλλά δέν γεννήθηκαν στήν Ελλάδα! Μάλιστα οι Έλληνες ούδέποτε τīs έφηραν, ούδέποτε τīs χρησιμοποιούσαν, ούδέποτε τīs γνώριζαν. Από τήν αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Λέξεις, οι όποιες επίσης έχουν ένα **άρνητικό πρόσημο**. Κάτι πού δέν συμβαίνει όμως, μέ όλες τīs «-φοβίες». Έτσι ένω τά άτομα π.χ. μέ «άγοραφοβία» ή «άνθρωποφοβία» αντιμετωπίζονται μέ συμπάθεια, τήν ίδια ώρα εκείνος πού θά

χαρακτηρισθεί ότι έχει «ξενοφοβία» είναι ένας επικίνδυνος, όπισθοδρομικός, κακός καί μοχθηρός άνθρωπος πού του άξίζει ή άπαξίωση, ή περιθωριοποίηση, άλλά καί ή έπιτίμηση, άκόμα καί ή τιμωρία. Καί βέβαια, ή άλήθεια είναι ότι στήν ούσία ως «ξενοφοβικός» στιγματίζεται ό άνθρωπος εκείνος, ό γηγενής, ό ντόπιος, πού δυσανασχετεί καί αντιδρά στό φαινόμενο τής εισβολής ανεξέλεγκτου αριθμού παράνομων μεταναστών, πού «έν μιᾷ νυκτί», κατέλαβαν αυθαίρετα τόν δικό του τόπο, τόν άλλαξαν (πρός τό χειρότερο), τόν υποβάθμισαν, καί τόν ίδιο τόν έξοβέλισαν, τόν περιθωριοποίησαν, τόν τρώμαξαν καί τόν κατέστησαν έναν ανυπεράσπιστο, διωκόμενο, φοβισμένο καί τρομαγμένο άνθρωπο, **ξένο** μέσα σέ ένα άνομοιογενές άλλοπρόσαλλο πλῆθος. Στήν πραγματικότητα, είναι εκείνος πού έχει τό αίσθημα ότι είναι πλέον μέλος μιᾷ μειονότητας. Καί όμως εάν δυσανασχετήσει καί διαμαρτυρηθεί για αύτήν τήν κατάσταση, είναι ένας «ξενοφοβικός».

Άλήθεια, δέν σās προκαλεί άπορία πώς όλα τά «κακά» μέ τīs λέξεις πού τελειώνουν σέ «-φοβία» έχουν στόχο έναν συγκεκριμένο τύπο άνθρωπου; Τόν γηγενή δυτικό μέσο πολίτη, πού άγαπάει τόν τόπο του, τόν λαό του, τήν ιστορία του, τήν κουλτούρα καί τīs παραδόσεις του λαού του. Μέ λίγα λόγια τόν «άνησυχούντα» χριστιανό Ευρωπαίο. (Κατ' αυτούς «συντηρητικό» καί σίγουρα «μή πολιτικά όρθό»).

Δέν σās κάνει έντύπωση πώς τόσο αιώνες διωγμών χριστιανών στίς χώρες

* Τό άρθρο, πού μās άνοίγει τά μάτια, είναι παρμένο από τό redskywarning.blogspot.com (23.7.2012).

του Ισλάμ, αλλά και στις χώρες που κατέκτησε το Ισλάμ, από την αρχή που πρόβαλε το σπαθί του «προφήτη» μέχρι σήμερα και δεν βρέθηκε ένας λεξιπλάστης να μᾶς πει την λέξη «χριστιανοφοβία»; Την ακούσατε ποτέ; Ποταμοί αίματος, παιδομαζώματα, αποκεφαλισμοί, λιθοβολισμοί, διωγμοί πιστών και έμπρησμοί εκκλησιών, χρόνια τώρα και μέχρι σήμερα (!) και δεν του ἤρθε κάποιου ή «έμπνευση» να πει ότι στις χώρες αυτές υπάρχει «χριστιανοφοβία». Ότι οι άνθρωποι εκεί είναι «χριστιανοφοβικοί». Όταν όμως, μετά την εισβολή εκατομμυρίων μουσουλμάνων στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια, βρεθεί κάποιος Ευρωπαίος να διαμαρτυρηθεί που δεν αντέχει άλλο να βλέπει τζαμιά να υψώνονται σε κάθε γειτονιά, χιλιάδες μουσουλμάνους να καταλαμβάνουν τις πλατείες και τους δρόμους στρώνοντας τάχαλιά τους για να λατρεύσουν τον Άλλάχ τους, τά παιδιά του να είναι υποχρεωμένα να μάθουν για το Ισλάμ και τον μουσουλμάνο γείτονα να τον μνηύει γιατί έφησε χοιρινές μπριτζόλες και τον πρόσβαλε (!), τότε είναι «ισλαμοφοβικός»! Πόσο γρήγορα την έφτιαξαν την λέξη! Πόσο γρήγορα την πάσαραν! Πόσο γρήγορα την επέβαλαν! Αυτός που σφάζει χριστιανούς ΔΕΝ είναι «χριστιανοφοβικός». Δεν υπάρχει τέτοια λέξη. Εκείνος που θέλει να συνεχίσει να ζει όπως ζούσε μέσα στον τόπο του και δεν μπορεί να βλέπει να μετατρέπεται η χώρα του σε ένα ισλαμικό κράτος, είναι «ισλαμοφοβικός»!

Ακούσατε ποτέ για «Έλληνοφοβία»; Ακούσατε για «έαυτοφοβία»; Πως λέγεται εκείνος που αντιπαθεί τους Έλληνες; Άγνωστον. Πως λέγεται ο Έλληνας που αντιπαθεί την Ελλάδα; Που γράφει στους τοίχους «Ελλάδα σκάσε!» και καίει ελληνικές σημαίες; Άγνωστον! Ή πιθανόν, «αντιεξουσιαστής»... (Σιγά μὴν στενοχωρήθηκε

η εξουσία από το κάψιμο της ελληνικής σημαίας). Πως λέγεται ο Έλληνας που διαμαρτύρεται για την εγκληματικότητα των άλλοδαπών; «Ξενοφοβικός».

Υπάρχει ένα σχέδιο

Θέλουν να μᾶς επαναπρογραμματίσουν, να διαμορφώσουν την σκέψη μας, έτσι ώστε να σκεφτόμαστε όπως εκείνοι θέλουν. Και να μιλάμε όπως εκείνοι θέλουν, υποταγμένοι στην ιδεολογική τους εξουσία. Νά φοβόμαστε να μιλήσουμε για το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης και τον κίνδυνο της εθνολογικής αλλοίωσης μὴν και στιγματιστούμε ως «ξενοφοβικοί» (και «ρατσιστές»). Νά φοβόμαστε να μιλήσουμε για την εκ νέου υποταγή μας στους μωαμεθανούς (μέσω δήθεν πολυπολιτισμικότητας), μήπως και μᾶς στιγματίσουν ως «ισλαμοφοβικούς». Νά μὴν τολμήσουμε να ποῦμε ότι δεν αποδεχόμαστε την ομοφυλοφιλία ως κάτι «έντελως φυσιολογικό», (έως και «trendy»), ούτε αναγνωρίζουμε κανένα «γάμο» μεταξύ δύο ανδρῶν ή δύο γυναικῶν, μήπως και μᾶς ποῦνε «όμοφοβικούς». Και έτσι να ακολουθήσουμε σιωπηλά το υπόλοιπο κοπάδι και να ἀφεθοῦμε «ἥσυχα», χωρίς γνώμη, χωρίς σκέψη, χωρίς μνήμη, χωρίς ταυτότητα, στά ἐπιδέξια χέρια της παγκόσμιας ἐλίτ που ἀγωνιᾶ να μᾶς πολτοποιήσει και να μᾶς κάνει μιὰ **εύκολο-χειραγώγητη ἀνθρωπομάζα.**

Ἄς δοῦμε λίγο την λέξη «**όμοφοβία**», που κατασκευάστηκε από φιλο-όμοφυλόφιλους ἐρευνητές, μόλις την δεκαετία του '70 (οί ομοφυλόφιλοι σαφῶς δεν ἐμφανίστηκαν τότε, ούτε οί ἀντιδράσεις στον τρόπο ζωῆς τους) και ἐμφανίστηκε ἐπίσημα για πρώτη φορά στο πορνοπεριοδικό «Screw» του Ἀμερικανοεβραίου μεγιστάνου του πορνό Al Goldstein τό 1969.

Δανείζομαι κάποιες σκέψεις, που με-

ταφέρει στο blog του ο καθολικός Paul Anthony Melanson.

Η λέξη «όμοφοβία» κατασκευάστηκε και χρησιμοποιείται από τους ομοφυλόφιλους ακτιβιστές παγκοσμίως, ως ένα **σημαιολογικό όπλο στον πολιτιστικό πόλεμο**. Ο Arthur Evans, συν-ιδρυτής της «Gay Activist Alliance» («Συμμαχίας Gay Ακτιβιστών» ή GAA), εξηγεί πώς το ομοφυλοφιλικό κίνημα χρησιμοποιεί την λέξη «όμοφοβία», για να χαρακτηρίσει την αντίθεσή τους: «Για καλή μας τύχη, ο George Weinberg, ένας “straight” ψυχολόγος ο οποίος από καιρό ήταν φίλος της κοινότητάς μας, συμμετείχε τακτικά στις συνεδριάσεις της GAA. Παρακολουθώντας με γοητεία την τακτική “zap” που χρησιμοποιούσαμε (zap είναι μία μορφή πολιτικής άμεσης δράσης, που τέθηκε σε χρήση στη δεκαετία του 1970 στις ΗΠΑ από ομοφυλόφιλους ακτιβιστές. Ήταν μία τραχιά δημόσια διαμαρτυρία, που είχε στόχο να φέρουν σε δύσκολη θέση ένα δημόσιο πρόσωπο, επιζητώντας την προσοχή του κοινού σε ζητήματα σχετικά με τα δικαιώματα της κοινότητάς τους) και τις αντιδράσεις των μέσων ενημέρωσης, μας έφερε τη λέξη για την οποία αγωνιζόμασταν -“όμοφοβία”, που σημαίνει τον παράλογο φόβο για την αγάπη κάποιου προς το ίδιο φύλο. Η εφεύρεση της λέξης “όμοφοβία” είναι ένα παράδειγμα του πώς η θεωρία μπορεί να έχει τις ρίζες της στην πράξη. Η λέξη δεν προέρχεται από μία πολυθρόνα ακαδημαϊκής παρακολούθησης του κινήματός μας από απόσταση... Άλλά, προήλθε από την προσωπική αλληλεπίδραση μεταξύ των ενεργών, σκεπτόμενων ανθρώπων, οι οποίοι αναγνώρισαν μία κοινή αξία: τό μετασχηματισμό της κοινωνίας προς τό καλύτερο». (Arthur Evans, *The Logic of Homophobia*).

Ο George Weinberg χαρακτήρισε έτσι

τήν ηθική αντίθεση στην ομοφυλοφιλία ως μία «φοβία»: «Ποτέ δεν θά θεωρούσα έναν ασθενή υγιή, παρά μόνο εάν είχε νικήσει τις προκαταλήψεις του έναντιόν της ομοφυλοφιλίας» (Απόσπασμα από τον Jack Nichols, στο «George Weinberg, Ph. D. – Badpuppy’s February Interview»).

Γιά τόν ομοφυλόφιλο ακτιβιστή, η ηθική αντίθεση στην ομοφυλοφιλία είναι μία «φοβία». Ακόμη και μία ψυχική ασθένεια. Η χρήση της λέξης «όμοφοβία» όμως, ως ένα σημαιολογικό όπλο φαίνεται ότι αρχίζει και ακούγεται και από χριστιανικές φωνές, ένδειξη ότι τό newspeak δουλεύει καλά. Έτσι πρόσφατα, η επίσημη εφημερίδα της Καθολικής Έπισκοπής του Worcester της Μασαχουσέτης (Catholic Free Press) σε άρθρο με τίτλο «How are we doing in this life», η Diane Boover γράφει «...ο ρατσισμός, ο «ταξισμός» («classism»= οι ταξικές διακρίσεις), ο σεξισμός, η όμοφοβία και όλα τά παρόμοια δείχνουν την τάση μας ως ανθρώπινα όντα να μειώσουμε τόν άλλον για λόγους που καθένας κρίνει δικαιολογημένους».

Ορίστε λοιπόν. Όσοι από εσάς είστε αντίθετοι ηθικά με την ομοφυλοφιλία έχετε «όμοφοβία», και προσπαθείτε να «μειώσετε τόν άλλον». Όπωςδήποτε είστε ένας «όμοφοβικός», συνώνυμος του «ρατσιστή». Αν και η Καθολική Σύνοδος για τό Δόγμα της Πίστης, αναφέρει άλλα σε όδηγία της τό 1992 σχετικά «με την απάντηση στις νομοθετικές προτάσεις για τή μεταχείριση χωρίς διακρίσεις των ομοφυλοφίλων»: «Ο σεξουαλικός προσανατολισμός δεν αποτελεί μία ποιότητα συγκρίσιμη με τή φυλή, την εθνοτική προέλευση κ.λπ. σε σχέση με την εξάλειψη των διακρίσεων. Σε αντίθεση με αυτά, ο ομοφυλοφιλικός προσανατολισμός αποτελεί μία αντικειμενική διαταραχή και προκαλεί ηθική ανησυχία».

Καί ἄλλοῦ: «Τό νά συμπεριληφθεῖ ὁ ὁμοφυλοφιλικός προσανατολισμός μεταξύ τῶν ἐκτιμήσεων βάσει τῶν ὁποίων εἶναι παράνομη ἢ διάκριση, μπορεῖ εὐκόλα νά ὀδηγήσει στό νά θεωρηθεῖ ἡ ὁμοφυλοφιλία ὡς μιᾶ θετική πηγὴ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Παραδείγματος χάριν, ὅσον ἀφορᾷ στή λεγόμενη “θετική δράση” ἢ προνομιακὴ μεταχείριση σέ πρακτικές πρόσληψης σέ θέσεις ἐργασίας στίς ΗΠΑ ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης νά προσλαμβάνει ἄτομα ἀπό “μειονότητες”, ἄσχετα ἂν εἶναι ἱκανά ἢ ὄχι, χάριν “ἰσότητας”. Μὲ τὴν ἴδια λογικὴ θὰ ὑποχρεοῦται νά προσλαμβάνει ὁμοφυλόφιλους. Ὅποτε περνᾶμε

σέ φάση κραυγαλέας ἀνισότητας εἰς βάρος τῶν ἑτεροφυλόφιλων!” Ἡ μπορεῖ νά φτάσουμε στό σημεῖο κάποιος νά δηλώνει “ὁμοφυλόφιλος” προκειμένου νά βρεῖ δουλειά! Αὐτό εἶναι ἀκόμη πιό καταστροφικό, δεδομένου ὅτι δέν ὑπάρχει δικαίωμα στήν ὁμοφυλοφιλία, τό ὁποῖο ὡς ἐκ τούτου δέν θά πρέπει νά ἀποτελέσει βάση γιά δικαστικές διεκδικήσεις. Ἡ ἀναγνώριση τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς παράγοντα βάσει τοῦ ὁποίου εἶναι παράνομο νά γίνονται διακρίσεις, μπορεῖ εὐκόλα (ἂν ὄχι αὐτόματα) νά ὀδηγήσει, στή νομοθετική προστασία καί τὴν προώθηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας».

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ*

- Γέροντα, μερικές φορές λέτε ὅτι ὁ τάδε ἄνθρωπος βλέπει μὲ εὐρωπαϊκὸ φακό καί ὄχι μὲ ἀνατολίτικο πνεῦμα. Τί ἐννοεῖτε;

- Ἐννοῶ ὅτι βλέπει μὲ εὐρωπαϊκὸ μάτι, μὲ εὐρωπαϊκὴ λογικὴ, χωρὶς πίστη, ἀνθρώπινα.

- Καί ποῖο εἶναι τό ἀνατολίτικο πνεῦμα;

- «Ἀνατολή ἀνατολῶν καί οἱ ἐν σκότει καί σκιᾷ...»! [Ἀπό τό ἐξαποστειλᾶριο τῶν Χριστουγέννων]

- Δηλαδή;

- Ὅταν λέω ὅτι ἓνας ἔπιασε τό ἀνατολίτικο πνεῦμα καί ἄφησε τό εὐρωπαϊ-

κὸ πνεῦμα, θέλω νά πῶ ὅτι ἄφησε τὴν λογικὴ, τὸν ὀρθολογισμό, καί ἔπιασε τὴν ἀπλότητα καί τὴν εὐλάβεια, γιατί αὐτό εἶναι τό ὀρθόδοξο πνεῦμα στό ὁποῖο ἀναπαύεται ὁ Χριστός· ἀπλότης καί εὐλάβεια. Σήμερα, συχνά λείπει ἡ ἀπλότητα ἀπὸ τοὺς πνευματικούς ἀνθρώπους, ἡ ἁγία ἀπλότητα ποὺ ξεκουράζει τὴν ψυχὴ. Ἄν δέν ἀρνηθῆ κανεὶς τό κοσμικὸ πνεῦμα καί δέν κινηθῆ ἀπλά, νά μὴ σκέφτεται δηλαδή πῶς θά τὸν δοῦν ἢ τί θά ποῦν γι’ αὐτόν, τότε δέν συγγενεῦει μὲ τὸν Θεό, μὲ τοὺς Ἁγίους. Γιὰ νά συγγενέψῃ, πρέπει νά κινηθῆ στὸν πνευματικὸ χῶρο.

* Ἀπὸ τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου Λόγοι, τ. Α΄, *Μέ πόνο καί ἀγάπη γιά τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 2002, σσ. 76-77.

Όσο κανείς κινείται με απλότητα, ιδίως μέσα σέ ένα Κοινόβιο, τόσο στρογγυλεύει, γιατί φεύγουν τά έξογκώματα τῶ παθῶν. Ἀλλιῶς κοιτάζει νά φτιάξῃ ἕναν ψεύτικο ἄνθρωπο. Γι' αὐτό νά προσπαθήσουμε νά πετάξουμε τόν κοσμικό καρνάβαλο, γιά νά ἀγγελοποιηθοῦμε.

Ξέρετε τί κάνουν οἱ κοσμικοί καί τί κάνουν οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι; Οἱ κοσμικοί κοιτάζουν ἡ αὐλή τους νά εἶναι καθαρή. Τό σπίτι μέσα δέν τούς ἐνδιαφέρει

ἄν ἔχῃ σκουπίδια. Σκουπίζουν τήν αὐλή καί πετοῦν τά σκουπίδια μέσα στό σπίτι! Σοῦ λέει: «Οἱ ἄλλοι τήν αὐλή βλέπουν· δέν βλέπουν μέσα τό σπίτι». Μέσα μου δηλαδή ἄς ἔχω σκουπίδια, ὄχι ὅμως ἔξω! Τούς ἐνδιαφέρει νά τούς καμαρώνουν οἱ ἄλλοι. Ἐνῶ οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι κοιτάζουν τό σπίτι μέσα νά εἶναι καθαρό. Δέν τούς ἐνδιαφέρει τί θά πῆ ὁ κόσμος, γιάτί ὁ Χριστός κατοικεῖ στό σπίτι, στήν καρδιά· δέν κατοικεῖ στήν αὐλή.

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΔΙΩΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ*

Ὁ Χριστός μέ τί διδασκαλία του συνέβαλε στήν πρόοδο τῆς Εὐρώπης; Ἡ Εὐρώπη εὐχαρίστησε τόν Χριστό;

Ἀδελφοί μου, αὐτά τά ἐρωτήματα μποροῦν νά ἀποτελέσουν θέμα μελέτης καί διδαχῆς. Τί προσέφερε ὁ Χριστός στήν Εὐρώπη; Οἱ εὐρωπαῖοι ἀνέμεναν πολλά ἀπό τόν Χριστό καί Αὐτός τούς ἔδωσε περισσότερα ἀπό ὅσα ἐκεῖνοι περίμεναν. Τούς πρόσφερε τά πάντα.

Ὁ Χριστός ἀπάλλαξε τήν Εὐρώπη ἀπό τόν σκοταδισμό τῆς ἀθεΐας καί τήν μωρία τῆς εἰδωλολατρίας. Αὐτή ἡ φράση εἶναι σημαντική γιά ὅποιον μπορεῖ νά καταλάβει τί εἶναι εἰδωλολατρία καί τί εἶναι ἀθεΐα. Γιά ὅποιον δέν μπορεῖ νά τήν κατανοήσει θά τήν ἐξηγήσω περισσότερο.

Ὁ καιρός τῆς ἀθεΐας καί τῆς εἰδωλολατρίας στήν Εὐρώπη ἦταν μία περίοδος σκοταδισμοῦ. Μιά κατάσταση παρόμοια μ' αὐτήν πού ὑπάρχει στίς μαῦρες φυλές,

πού ζοῦν στήν Ἀφρική.

Ἀθεΐα καί εἰδωλολατρία σήμαινε: Θεολογία δίχως τόν ἀληθινό Θεό, γάμοι χωρίς ἠθική καί κοινωνία δίχως εὐσπλαχνία γιά τόν συνάνθρωπο.

Μέ μιά λέξη ἀθεΐα καί εἰδωλολατρία σήμαινε ζωή χωρίς οὐσία καί θάνατο χωρίς ἐλπίδα.

Παράλληλα ὑπῆρχε συνεχῆς φόβος γιά θεούς τρομακτικούς, τῶν ὁποίων τό θυμό προσπαθοῦσαν νά κατευνάζουν μέ αἱματηρές θυσίες, εἴτε ζῶων εἴτε ἀνθρώπων. Σκοτάδι καί μωρία ἐπικρατοῦσε στίς φτωχές χωριάτικες καλύβες, ἀλλά καί στόν περίβολο τῶν παλατιῶν. Ὁ σατανᾶς κυριαρχοῦσε στήν Εὐρώπη μέχρι ὁ Χριστός νά ἐμφανιστεῖ. Ὅλοι οἱ εὐρωπαῖοι ἦταν ἄρρωστοι στήν ψυχή καί στό σῶμα, ὅπως οἱ λεπροί. Ὅταν λοιπόν ὁ Χριστός ἐφάνιστηκε σ' αὐτό τό εὐρωπαϊκό νοσοκομεῖο καί τρελοκομεῖο μίλησε στήν Εὐρώπη μέ

* Ἀπό τό βιβλίο: Ἀγίου Νικολάου [Βελμίροβιτς] Ἐπισκόπου Ἀχρίδος, *Μέσα ἀπό τό Παράθυρο τῆς Φυλακῆς. Μηνύματα στό λαό*. Ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2012, σσ. 105-108.

τόν ίδιο τρόπο πού μίλησε σέ εκείνη τήν ἄρρωστη, γιά δεκαοχτώ χρόνια γυναίκα, ἀπό δαμονικό πνεῦμα. Ἦταν κυρτωμένη καί δέν μποροῦσε νά ἰσιώσει τό σῶμα της. Ὅταν τήν εἶδε ὁ Ἰησοῦς τῆς φώναξε καί τῆς εἶπε: Εὐρώπη ἀπαλλάσσεσαι ἀπό τήν ἄρρώστια σου. Ἔτσι μέ μιᾶς ἡ Εὐρώπη, ὅπως ἡ γυναίκα, ὀρθώθηκε, συνῆλθε, διαφωτίστηκε, ἐξαγνίστηκε, ἐκπολιτίστηκε. Ἡ Εὐρώπη σάν τό φυλακισμένο, πού ξαφνικά ἀνοίγει ἕνα παράθυρο στό κελί του, φωτίστηκε. Ὁ Χριστός ἔδωσε τήν ἐξουσία στους βαπτισμένους λαούς της νά βαπτίζουν καί ἄλλους σ' ὅλη τή γῆ. Τούς ἔδωσε τήν ἐξουσία ἀφοῦ ἦταν ἀγιασμένοι ἀπό Αὐτόν, νά ἀγιάζουν ἄλλους, καί ἀφοῦ φωτίστηκαν νά φωτίζουν τούς ὑπόλοιπους ἀδελφούς τους. Νά λοιπόν, αὐτό τό θαῦμα τῶν θαυμάτων ἔκανε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός στήν Εὐρώπη.

Στό δεύτερο ἐρώτημα, μέ ποιό τρόπο ἡ Εὐρώπη εὐχαρίστησε τό Χριστό ἡ ἀπά-

ντηση εἶναι, πώς δέν τόν εὐχαρίστησε μέ φῶς, ἀλλά μέ σκοτάδι. Τόν εὐχαρίστησε μέ θλίψη ἀντί χαρά. Τόν εὐχαρίστησε ὅπως οἱ Γαδαρηνοί, τούς ὁποίους ὁ Χριστός ἐλευθέρωσε ἀπό τήν δαμονική Λεγεώνα καί ἐκεῖνοι τόν παρακάλεσαν νά φύγει ἀπό κοντά τους. Καί Ἐκεῖνος ἔφυγε χωρίς νά πει μιά λέξη. Κατάρρα ἔμεινε σ' αὐτή τήν περιοχί. Ἡ περιοχί τῶν Γαδαρηνῶν, πού κάποτε ἦταν εὐφορη καί πλούσια, σήμερα εἶναι μία γκριζα καταραμένη ἔρημος. Οἱ Γαδαρηνοί παρακάλεσαν τόν Χριστό νά φύγει ἀπό κοντά τους, ἐνῶ οἱ Εὐρωπαῖοι δέν τόν παρακαλοῦν νά φύγει, ἀλλά τόν διώχνουν μέ κάθε τρόπο.

Τόν διώχνουν ἀπό τά σχολεῖα, τίς ἐφημερίδες, τά περιοδικά, ἀπό τήν πολιτική, τά φίλμ, τήν ἐπιστήμη καί ἀπό τήν ἐπιρμένη κουλτούρα τους. Τόν διώχνουν μέ τίς σκέψεις, μέ τά λόγια τους καί μέ τά ἔργα τους, ἕνας-ἕνας καί ὅλοι μαζί.

Ἄν ἡ περιοχί τῶν Γαδαρηνῶν, πού ἀπό

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 €, ἐξωτερικοῦ 30 € καί Κύπρου 15 €) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 καί

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμή, πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

ἀνοψία οἱ κάτοικοί της παρακάλεσαν τόν Χριστό νά φύγει, εἶχε τέτοια κατάληξη τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη ἢ ὁποῖα δέν τόν παρακαλεῖ, ἀλλά τόν διώχνει ἀπό κακία; Τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη;

Τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη πού ἐγκατέλειψε τόν Χριστό καί ἐπέστρεψε στόν παλαιό, σκοτεινό καί μωρό παγανισμό;

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα, τί θά συμβεῖ στήν Εὐρώπη, πού ἀρνεῖται τόν Χριστό, ὑπάρχει ἔμμεσα στό Εὐαγγέλιο. Θά συμβεῖ τό ἴδιο πού συνέβη στήν Καπερναοῦμ, πού ἦταν πόλη μέ μεγάλο πολιτισμό, πλούσια, ὀργανωμένη, χαρούμενη, περήφανη γιά τήν ἀκμή της. Ὁ Χριστός σφράγισε τήν πορεία της μέ τά παρακάτω λόγια: *Καί ἐσύ Καπερναοῦμ, πού ὑψώθηκες ὡς τά οὐράνια, θά κατεβεῖς στά τρίσβαθα τοῦ Ἄδν. Πλὴν σέ βεβαιῶνῶ πῶς ὁ Θεός τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως θά δείξει μεγαλύτερη ἐπιείκεια γιά τά Σόδομα παρά γιά σένα* (Ματθ. 11, 23).

Ἀδελφοί μου, ἂν στήν Ἰνδία καί τήν Κίνα συνέβαιναν τόσα πολλά καί μεγάλα θαύματα ὅπως συνέβησαν στήν Εὐρώπη

ἐδῶ καί δύο χιλιάδες χρόνια, ἀπό παλιά θά μετάνοιωναν οἱ κάτοικοί της καί θά γινόντουσαν χριστιανοί.

Στενοχωριέμαι γιά τήν Εὐρώπη, γιατί θά καταστραφεῖ ὅπως ἡ Καπερναοῦμ. Οἱ περήφανοι πύργοι της θά γκρεμιστοῦν, θά καταστραφοῦν καί οἱ λεωφόροι της θά μετατραποῦν σέ τόπους πού θά φυτρῶσουν θάμνοι μέ ἀγκάθια, ὅπου θά κάνουν τί φωλιά τους τά φίδια. Στόν τόπο πού τώρα ἀκούγονται φωνές ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, θά ἀκούγονται κραυγές ἀπό κουκουβάγιες καί οὐρλιαχτά ἀπό τσακάλια.

Τή στιγμή πού ἡ Εὐρώπη νόμισε γιά τόν ἑαυτό της πῶς ἐκπολιτίστηκε, τότε ἦταν καί πού ἀγρίεψε. Τή στιγμή πού νόμισε πῶς τά ἤξερε ὅλα, τότε ἦταν καί πού παραφρόνησε. Τήν στιγμή πού νόμισε πῶς ἀπέκτησε μεγάλη δύναμη, τότε ἦταν καί πού ἔχασε ὅλη της τή δύναμη.

Ὅριστε ἀδελφοί μου, τό ἀντικείμενο μελέτης καί διδαχῆς.

Δοξάστε τόν Χριστό, τόν Θεό, γιά νά σᾶς δοξάσει καί αὐτός στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ!

ΜΝΗΜΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ἢ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΜΝΗΜΗΣ*

τοῦ κ. Θεοφάνη Μαλκίδη, Δρ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν

1. Μνήμη Γενοκτονίας

Ὁ πρόξενος τῶν ΗΠΑ στή Σμύρνη Τζόρτζ Χόρτον καταγράφοντας τήν καταστροφή τῆς πόλης τό 1922 τονίζει με-

ταξύ τῶν ἄλλων πῶς «δέν ἔλειπε τίποτε σχετικά μέ τή θηριωδία, τήν ἀκολασία, τήν σκληρότητα καί ὅλη τή μανία τοῦ ἀνθρώπινου πάθους».

Μέ τή δημιουργία τοῦ κινήματος τῶν

* Ἐξ ἀφορμῆς τῆς 19ης Μαΐου, ἡμέρας ἐθνικῆς μνήμης τῆς Γενοκτονίας.

Νεότουρκων έμφανίσθηκε και έδραιώθηκε ή έθνικιστική ιδεολογία, και μέ τήν κατάκτηση τής έξουσίας τό 1908, εκδηλώθηκε ή θέληση νά εξαφανιστούν οι αυτόχθονες λαοί, θέληση ή όποία υλοποιήθηκε πριν και κατά τή διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και ολοκληρώθηκε τό 1922-1923. Οί Έλληνες (μαζί μέ τούς Αρμένιους και τούς Ασύριους) ήταν ό κεντρικός στόχος.

Τό σύνθημα των Νεότουρκων ότι στό όθωμανικό κράτος πρέπει νά υπάρχουν μόνο μουσουλμάνοι και κατ' επέκταση μόνο Όθωμανοί -Τούρκοι, στην κεμαλική ιδεολογία γίνεται ένα κράτος, ένα έθνος, μία γλώσσα. Ο Κεμαλισμός, αποτελεί τή συνέχεια και τήν υλοποίηση του κινήματος των Νεότουρκων, του κομπίατου «Ένωση και Πρόοδος». Τό τουρκικό κράτος που δημιουργήθηκε από τον Κεμάλ, έγινε στή βάση τής εξαφάνισης κάθε ίχνους ελληνικής παρουσίας στην κοινωνία, τήν οικονομία, τον πολιτισμό. Η αποβίβαση του Μουσταφά Κεμάλ, «αυτού που θεωρείται ό δημιουργός τής σύγχρονης Τουρκίας», όπως γράφει τό βιβλίο Ιστορίας τής Στ' Δημοτικού (!), τήν 19η Μαΐου 1919 στή Σαμψούντα, σηματοδοτεί τήν τελική φάση τής Γενοκτονίας.

Η **πρώτη περίοδος** τής Γενοκτονίας αρχίζει τό 1908 και κρατά μέχρι τήν έναρξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Σ' αυτό τό διάστημα παύει πλέον νά υφίσταται ή ρητορεία των Νεότουρκων για ίσονομία και ίσοπολιτεία και οι Έλληνες θα πρέπει νά εξοντωθούν. Κεντρικό ρόλο στό πρόγραμμα εξόντωσης αναλαμβάνει ή παραστρατιωτική «Ειδική όργάνωση». Υλοποιούνται πορείες θανάτου, στρατολόγηση στα τάγματα εργασίας και μαζικές δολοφονίες Έλλήνων.

Η **δεύτερη χρονικά φάση** ξεκίνησε τό 1915 και κράτησε μέχρι τό τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Οί διωγμοί εναντί-

ον των Έλλήνων τήν περίοδο αυτή είχαν στόχο και τή λεπλάσια των περιουσιών τους, αφού είχε προηγηθεί ό «προσωρινός νόμος» (26 Σεπτεμβρίου 1915), ό όποιος περιελάμβανε διατάξεις για τή ρύθμιση χρεών και περιουσιών και τή δήμευσή τους, έχοντας σαν αποτέλεσμα τον πλουτισμό των ύπευθύνων τής Γενοκτονίας.

Η περίοδος 1919-1923 αποτελεί τήν **τρίτη**, τελευταία και πιο έντονη **φάση** Γενοκτονίας, όταν ή έδραίωση του Μουσταφά Κεμάλ συμπίπτει μέ τήν δημιουργία τής Σοβιετικής Ένωσης και τή βοήθειά της προς τό κεμαλικό κίνημα, μέ τήν ελληνική παρουσία στην περιοχή τής Σμύρνης και τήν ανατολική Θράκη, καθώς και μέ τήν αλλαγή στην πολιτική των ευρωπαϊκών δυνάμεων.

Ένα ειδικό σχέδιο εξόντωσης των Έλλήνων αφορούσε τις γυναίκες και τά παιδιά. Εκτός δηλαδή από τή Γενοκτονία υπήρξε μία «Γυναικοκτονία» και μία «Παιδοκτονία». Οί δολοφονίες, οι εκτοπισμοί και οι πορείες των γυναικών και παιδιών αποτελούσαν μία συστηματική πολιτική εξόντωσης τους. Η βίαιη άρπαγή γυναικών και ό έγκλεισμός τους σε οικίες Τούρκων, ό βίαιος εξισλαμισμός τους, οι βιασμοί και οι έγκυμοσύνες, ή δολοφονία εγκύων γυναικών, ή άρπαγή παιδιών και βρεφών και ή μεταφορά τους σε τουρκικές οικογένειες, τεκμηριώνει τό αδίκημα τής Γενοκτονίας εναντίον των Έλλήνων. Η Γενοκτονία αποτέλεσε τήν τραγικότερη σελίδα τής ζωής των Έλλήνων που ζούσαν στό Όθωμανικό κράτος και μετέπειτα Κεμαλικό καθεστώς και στοίχισε τή ζωή σε 1.000.000 Έλληνες, Έλληνίδες και παιδιά. Έξ αυτών πάνω από 350.000 στον Πόντο, πάνω από 400.000 στή κεντρική Μικρά Ασία και περίπου 250.000 στην ανατολική Θράκη, ενώ υπολογίζονται πάνω από 50.000 άγνοούμενοι –ποιός δέ θυμάται τις

ἀναζητήσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ- καί πάνω ἀπό 100.000 ὄρφανά. Αὐτοὶ πού ἐπέζησαν, ἐκτοπίσθηκαν μέσα σέ ἀπάνθρωπες συνθήκες, χιλιάδες ἐξισλαμίσθηκαν καί παρέμειναν στήν Τουρκία, ἐνῶ τὰ ὑπολείμματα τῆς μαζικῆς δολοφονίας ἔγιναν πρόσφυγες σέ ὄλον τόν πλανήτη. Πάνω ἀπό 1.200.000 μόνο στήν Ἑλλάδα.

2. Γενοκτονία τῆς Μνήμης

Ἡ Γενοκτονία τῆς Μνήμης, ὅπως κατ' ἐπανάληψη ἔχουμε ὀνομάσει τήν προσπάθεια ἀμφισβήτησης καί ἀκύρωσης τοῦ ἀγώνα ἀναγνώρισης, **ἔχει δύο πρόσωπα. Τό πρῶτο εἶναι ἡ Τουρκία**, ἡ ὁποία ἐφεύρισκε διάφορα σενάρια προκειμένου νά δικαιολογήσει τή Γενοκτονία ἐνάντια στούς Ἕλληνες.

Ἡ Τουρκία ἀφιερώνει ἕνα διαρκῶς ἀυξανόμενο προϋπολογισμό πού ἀποσκοπεῖ στό νά δώσουν μιάν ἄσπιλη εἰκόνα γιά τό παρελθόν της καί νά τῆς ἐξασφαλίσουν καλές σχέσεις. Αὐτά τὰ μέσα, πού ἀναπτύσσει γιά τή διάφευση τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας καί γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῆς παραπληροφόρησης, ἡ Τουρκία μπορεῖ σίγουρα νά τὰ ἐντείνει στό μέλλον: στό ἐσωτερικό νά συσπειρώσει τό ἐθνικό συναίσθημα γύρω ἀπό γεγονότα, ὅπως τὰ μνημόσυνα τῶν θυμάτων τῆς Τουρκίας κατά τήν περίοδο 1915-1918, οἱ ἡμέρες μνήμης καί τιμῆς ὀρισμένων ὑπευθύνων τῆς Γενοκτονίας (μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Μουσταφᾶ Κεμάλ, καί οἱ ἡγέτες τῶν Νεότουρκων, ὁ Ταλαάτ, Τζεμάλ καί ὁ Ἐμβέρ, ὁ Τοπάλ Ὁσμάν), καθώς καί μέ τή δημιουργία «ἰνστιτούτων» καί ἄλλων «Κέντρων Τουρκικῶν Μελετῶν». Εἶναι ξεκάθαρο πλέον ὅτι ἡ Τουρκία ἐκτός ἀπό τήν ἄρνηση τέλεσης τοῦ ἐγκλήματος, ἔχει ἐπιδοθεῖ σέ συστηματική προσπάθεια γιά νά ἐξηγηθεῖ, νά δικαιολογηθεῖ καί νά στοιχειοθετηθεῖ ἡ Γενοκτονία, πού κατέληξε στήν ὀλοκλη-

ρωτική ἐκδίωξη τῶν Ἑλλήνων. **Τό δεύτερο πρόσωπο ἀκύρωσης τῆς Γενοκτονίας ἀφορᾷ, δυστυχῶς, στήν Ἑλλάδα.**

Μέ τή Συνθήκη τῆς Λωζάνης (1923), ἡ ὁποία ἐπιβλήθηκε ἀπό τὰ μεγάλα συμφέροντα, ἐπιβεβαιώθηκε ἡ νέα πραγματικότητα καί ἀκολούθησε μία μεγάλη περίοδος σιωπῆς καί ὕβρεως γιά τή Γενοκτονία, μέ ἀποκορύφωμα τήν πρόταση τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου γιά Νόμπελ Εἰρήνης στόν Κεμάλ! Ἔτσι μέσα στό κλίμα τῆς ἀναγκαστικῆς λήθης, οἱ μοναδικές ἀναφορές γιά τό ζήτημα ἦταν οἱ ἐκδόσεις τῶν προσφυγικῶν κέντρων ἔρευνας, οἱ προσπάθειες ὀρισμένων συλλόγων καί ἐλάχιστων, ἀλλά ἐντίμων διανοουμένων.

Ἡ δυναμική τῆς δεκαετίας τοῦ 1980 καί τοῦ 1990, πού συνδυάστηκε μέ τήν ἐπιστροφή τῆς ἱστορίας στό προσκίnio, μέ τό αἶτημα γιά τήν μνήμη, τήν ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας, μέ τίς νέες διεκδικήσεις τῶν σωματείων, τῶν συλλόγων καί τῶν ὁμοσπονδιῶν, δημιούργησε νέα δεδομένα καί εἰδικότερα τή διεθνή ἀνάδειξη τοῦ ζητήματος. Ὅπου πραγματοποιήθηκε αὐτό, ἔγινε μέ τίς ἀνιδιοτελεῖς προσπάθειες Ἑλλήνων καί Φιλελλήνων. Μέχρι σήμερα τήν Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων ἔχουν ἀναγνωρίσει, ἐκτός τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων (1994-1996), ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας (1995), τό Κοινοβούλιο τῆς Σουηδίας (2010), ἡ Βουλὴ τῆς Νότιας Αὐστραλίας (2009) καί τῆς Νέας Νότιας Οὐαλίας (2013) διάφορες πολιτεῖες καί ἄλλοι φορεῖς τῶν ΗΠΑ.

Ἡ ὑπόθεση ἔχει ἀπασχολήσει τό Οἰκονομικό καί Κοινωνικό Συμβούλιο τοῦ ΟΗΕ, καί τόν Ὄργανισμό γιά τήν Ἀσφάλεια καί τή Συνεργασία στήν Εὐρώπη μετά ἀπό παρεμβάσεις Μή Κυβερνητικῶν Ὄργανώσεων· καθώς καί τήν Ἐπιτροπή Εὐρωπαϊκῶν Ὑποθέσεων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου (5 Σεπτεμβρίου 2006), μέ

τήν κατάθεση τῆς έκθεσης τοῦ Ὀλλανδοῦ εὐρωβουλευτῆ Camiel Eurlings γιά τήν πρόοδο τῆς Τουρκίας στήν πορεία γιά τήν ἔνταξη στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση.

Ἐπίσης τόν Δεκέμβριο τοῦ 2007, ἡ Διεθνῆς Ἑνωση Ἀκαδημαϊκῶν γιά τή Μελέτη τῶν Γενοκτονιῶν ἀναγνώρισε μέ ψήφισμά της τή Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων καί ὁ ἀγῶνας συνεχίζεται σέ ὅλον τόν πλανήτη!

Τήν ἴδια περίοδο ἡ Ἑλλαδική πολιτεία ἤ ἦταν ἀπούσα ἤ ἀπέναντι. Τήν πρόταση τοῦ Μιχ. Χαραλαμπίδη –ὁ ὁποῖος ἔχει προτείνει τήν καθιέρωση τῆς 19ης Μαΐου καί ὡς πανευρωπαϊκῆς ἡμέρας μνήμης θυμάτων τοῦ Κεμαλισμοῦ– καί τήν ψήφισαν τοῦ νομοσχεδίου γιά τήν ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου τό 1994 καί τή θέσπιση τῆς 19ης Μαΐου ὡς ἡμέρας Ἐθνικῆς μνήμης, ἀκολούθησαν μία σειρά ἀπό ἐνέργειες οἱ ὁποῖες πραγματικά ἄφησαν ἔκπληκτους τούς Ἑλληνας καί τούς Φιλέλληνες.

Ἔτσι, 19η Μαΐου προσγειώνονται τουρκικά ἀεροσκάφη στήν προσφυγική Νέα Ἀγχίαλο καί γίνεται ἡ συναυλία Ρουβᾶ - Κούτ στήν ἡμικατεχόμενη Κύπρο.

Ἐπίσης 19η Μαΐου γίνεται ἀπόπειρα νά σταλεῖ ἡ Κρατική Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν στίς ἐορτές μνήμης τοῦ Κεμάλ στήν Ἄγκυρα(!). Οἱ ἐναλλασσόμενοι ὡς πρωθυπουργοί καί ὑπουργοί ἐξωτερικῶν Παπανδρέου καί Καραμανλῆς καταθέτουν στεφάνι στό μαυσωλεῖο τοῦ Κεμάλ, τοῦ βασικοῦ δηλαδή ὑπεύθυνου γιά τή Γενοκτονία (!), ἐνῶ ὁ ὑφυπουργός Ἐξωτερικῶν, ἀρμόδιος γιά θέματα ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ (!) παρίσταται στά ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισμένου καί φερόμενου ὡς σπιτιοῦ τοῦ Κεμάλ στή Θεσσαλονίκη!

Ἀλήθεια πῶς μπορεῖ νά δικαιολογηθεῖ ἡ ἀπουσία, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ὀλιγωρία τοῦ ἐπονομαζόμενου πολιτικοῦ προσώπου τῆς Ἑλλάδος στό ζήτημα τῆς ἀνάδειξης

τῆς Γενοκτονίας ἐντός καί ἐκτός Ἑλλάδος; Πῶς μπορεῖ νά γίνει ἐρμηνεία τοῦ γεγονότος ὅτι 20 χρόνια μετά τήν ψήφισαν τοῦ νόμου γιά τήν ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας, ἀπουσιάζει ἀπό τό λεγόμενο ἀντιρατσιστικό νομοσχέδιο ἡ ἀναφορά στή Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων, μέ τή δικαιολογία τῆς μή διεθνούς ἀναγνώρισης; Καί οἱ ἀναγνωρίσεις πού ἐλήφθησαν μετά ἀπό συστηματική καί ἀνιδιοτελεῖ ἐργασία Ἑλλήνων καί Φιλελλήνων στή Σουηδία, ΗΠΑ, Αὐστραλία, Κύπρο, καί ἄλλοῦ τί εἶναι; Πῶς μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτό ὅτι ὑπάρχουν «πολιτικοί καί πνευματικοί» ἀνθρώποι στήν Ἑλλάδα τοῦ 2014, ἀπ' ὅλο τό πολιτικό καί πνευματικό φάσμα, πού ἀποδέχονται καί θαυμάζουν τόν Κεμάλ; Τόν ἐξολοθρευτή δηλαδή τῶν Ἑλλήνων καί ἄλλων λαῶν; Γιατί ἡ Ἑλλάδα ἀπουσιάζει, ὅταν γίνεται ἀναφορά στό ζήτημα τῆς Γενοκτονίας σέ διεθνῆς ὀργανισμούς καί διεθνῆς συναντήσεις καί κρύβεται φοβούμενη, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή ὑβρίζει τούς νεκρούς προγόνους μας; Γιατί ἡ Ἑλλάδα ὡς Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, Νομαρχία, Περιφέρεια, Περιφερειακή Ἐνότητα, κλπ, καλεῖ τόν ἑλληνικό λαό νά ἐορτάσει (!) τήν ἡμέρα μνήμης τῆς Γενοκτονίας καί μεταθέτει τήν ἡμέρα μνήμης σέ ἄλλη ἡμερομηνία, κἀνοντάς την «λάστιχο» μέ τελετουργικό πού φωνάζει «νά βγοῦμε ἀπό τήν ὑποχρέωση»; **Πῶς μπορεῖ νά δικαιολογηθεῖ ἡ ἀπουσία τῆς Γενοκτονίας ἀπό τήν παιδεία τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ἑλληνίδων;**

Στά παραπάνω θά πρέπει νά προστεθοῦν καί ἄλλες κινήσεις μέ τελευταία τόν Μάιο τοῦ 2013 μέ τήν ἀπάντηση τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδας στό ἀντίστοιχο τῆς Τουρκίας. Στή δῆλωση τῆς Τουρκίας ὅτι «οἱ ἐκδηλώσεις γιά τή **δῆθεν γενοκτονία** τῶν Ποντίων πού ὀργανώθηκαν καί φέτος στήν Ἑλλάδα στηρίζονται

σέ ισχυρισμούς που διαστρεβλώνουν τήν ιστορία», έκδηλώσεις οι οποίες «δέν ξευπηρετούν τό σκοπό τής ανάπτυξης τών τουρκοελληνικών σχέσεων», τό Ύπουργείο Έξωτερικών τής Ελλάδος απήντησε ως εξής: «Η ιστορία είναι αλήθειες και γεγονότα που ούτε ξεχνιούνται ούτε παραγράφονται. Σύσσωμος ό Έλληνισμός τιμά τή μνήμη και τήν θυσία τών Ποντίων. Όστόσο, άλλο ή ιστορία και άλλο τό παρελθόν, τό όποιο δέν πρέπει νά σκιάζει τήν άμοιβαία βούληση νά δημιουργήσουμε ένα μέλλον συνεργασίας, φιλίας, σταθερότητας και άμοιβαίου σεβασμού για τούς δύο λαούς».

Στήν απάντηση δέν υπάρχει ούτε ή λέξη Γενοκτονία, ούτε έγκλημα, ούτε άναφορά στόν θύτη Τουρκία. Αντιθέτως, όπως αναφέρεται, τό παρελθόν δέν πρέπει νά έμποδίζει τή συνεργασία, φιλία, σταθερότητα και λοιπές κενολογίες.

3. Η Γενοκτονία ως κυρίαρχο έθνικό ζήτημα

Τώρα που λαοί, όπως ό Άρμενικός, μάς δείχνουν τόν δρόμο τής άξιοπρέπειας και τής αλήθειας, στή χρεοκοπημένη Ελλάδα, πολλοί κοροϊδεύουν και ύβρίζουν και συνεχίζουν νά άπουσιάζουν από τόν άγώνα τής μνήμης και του πολιτικού βίου. Τώρα που έχουν καταλυθεί φασιστικά, ρατσιστικά και όλοκληρωτικά καθεστώτα, τώρα που έχουν καταρρεύσει όλα τά φασιστικά σύμβολα, τήν ίδια στιγμή στήν Ελλάδα, υπάρχουν άκόμη φωνές ΑΠΟ ΟΛΑ τά μήκη και τά πλάτη τής αποκαλούμενης πολιτικής και πνευματικής ζωής, που θαυ-

μάζουν τά έπιτεύγματα και τά πρόσωπα του μίσους, που μιλούν για τόν Κεμαλισμό και τόν Ναζισμό. Ταυτόχρονα, ενώ ό Κεμαλισμός και ό Φασισμός στή μητέρα Τουρκία, που τούς γέννησε, καταρρέει και άποκαθλώνεται, στήν Ελλάδα τών εκατομμυρίων θυμάτων οι κεμαλικές-φασιστικές όπισθοφυλακές δίνουν μάχη για τήν επιβίωσή του!

Όστόσο ή δυναμική του ζητήματος τής Γενοκτονίας δέν μπορεί νά έμποδισθεί από ιδιοτελείς και μικρούς ανθρώπους, από στρατευμένους άπολογητές και θαυμαστές του Κεμαλισμού. Τό ζήτημα τής Γενοκτονίας είναι τόσο ψηλά που κανείς «εύκαιρος» δέν μπορεί νά τό σβήσει, όσο και εάν προσπαθήσει, όσα στεφάνια και άν καταθέσει, όσα κείμενα και άν γράψει, ό,τι και εάν κάνει ή δέν κάνει. Όπως γράφει ό Γιώργος Σεφέρης: «Η βλακεία, ή έγωπάθεια, ή μωρία, ή γενική άναπηρία τής ήγετικής τάξης στήν Ελλάδα σέ φέρνει στήν άνάγκη νά ξεράσεις... είμαι βέβαιος πως τοῦτοι οι έλεεινοί δέν αντιπροσωπεύουν τί ζωντανή Ελλάδα».

Αυτοί όμως και αυτές που έφεραν τό ζήτημα τής Γενοκτονίας –και όχι μόνο– στό «μηδέν εις τό πηλίκιον» (ή έκφραση ανήκει στόν κ. Γιώργο Παπανδρέου και έλέχθη στή Θεσσαλονίκη κατά τήν προεκλογική του όμιλία τό φθινόπωρο του 2009) δέν είναι ή ζωντανή Ελλάδα. Η ζωντανή Ελλάδα είμαστε έμεις και θα συνεχίσουμε νά άγωνιζόμαστε για τήν ιστορική αλήθεια και τό δίκαιο, για τήν αναγνώριση τής Γενοκτονίας!

Ό ποιητής Λορέντζος Μαβίλης, ξεψυχώντας από τουρκική σφαίρα στή μάχη για τήν άπελευθέρωση τών Ίωαννίνων τό 1912, ψιθύρισε: «Γνώρισα πολλές τιμές και δόξες στή ζωή μου. Αυτό όμως, νά πεθάνω για τήν Ελλάδα, έ, τέτοια τιμή ποτέ δέν τήν περιμένα!»

ΕΙΡΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Βαρυσίμαντο Ὑπόμνημα 5 Μητροπολιτῶν γιά τό Π.Σ.Ε. στό Πουσάν

Βαρυσίμαντο Ὑπόμνημα πέντε Μητροπολιτῶν κατετέθη στήν Ἱερά Σύνοδο μέ ἡμερομηνία 30 Ἀπριλίου 2014.

Στό δεκαεπτασέλιδο κείμενο ἀσκεῖται τεκμηριωμένη κριτική σέ ὅσα ἀπαράδεκτα ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου διαλαμβάνει τό κείμενο πού ὑπεγράφη στό Πουσάν τῆς Νοτίου Κορέας κατά τή συνάντησι τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν», πού ἔγινε ἐκεῖ τόν Νοέμβριο τοῦ 2013 μέ τή συμμετοχή Προτεσταντῶν καί Ὀρθοδόξων.

Οἱ ὑπογράφωντες τό κείμενο καλοῖ ποιμένες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι:

† ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. Ἀνδρέας

† ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κ. Παῦλος

† ὁ Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ

† ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς

† ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίας

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι τό κείμενο τῶν πέντε Μητροπολιτῶν ἀποτελεῖ ἐκτενέστερη μορφή Ὑπομνήματος πού εἶχε ὑποβάλει στή Σύνοδο καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ.

Τό Ὑπόμνημα εἶναι ὄντως βαρυσίμαντο γιά τίς ὀρθόδοξες θέσεις πού ἐκφράζει.

Ἡ καλή ἀνησυχία τῶν ὑπογραφόντων τό κείμενο Ἀρχιερέων εὐχόμεθα νά βρεῖ καί ἄλλους, πού θά τήν ἐνστερνωθοῦν μέσα στή Σύνοδο γιά νά συζητηθεῖ στήν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου. Αὐτά τά θέματα θά ἔπρεπε νά εἶναι στήν πρώτη γραμμή τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων. Ὀλόκληρο τό κείμενο τοῦ

Ὑπομνήματος εὐρίσκεται σέ ὀρθόδοξες ιστοσελίδες (impantokratoros.gr, aktines.blogspot.com, thriskeftika.blogspot.gr κ.ἄ.).

Πειραιῶς καί Κονίτσης ἐλέγχουν τόν πάπα

Δύο ἀπό τοὺς καλοὺς ὁμολογητῆς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεώς μας, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ καί Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. Ἀνδρέας εἶχαν τό θάρρος νά στείλουν στόν πάπα ἐπιστολή 121 σελίδων (!), στήν ὁποία ἐπισημαίνουν καί ἐλέγχουν τίς παπικές αἵρέσεις καί πλάνες καί καλοῦν τόν πάπα σέ μετάνοια.

Εὔγε τῆς παρηρσίας των καί μακάρι νά τοὺς ἀκολουθήσουν καί ἄλλοι.

Θά τιμῶνται οἱ Η΄ καί Θ΄ Οἰκουμενικές Σύνοδοι

Παραθέτουμε «Ἀνακωινωθέν» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς μέ ἡμερομηνία 16.12.2013, τό ὁποῖο λέγει τά ἑξῆς:

Εἶναι ἐγνωσμένον τοῖς πᾶσι, ὅτι ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Συνοδικῆς περιόδου 2010-2011 ἐψήφισε ὡς θέματα τῆς τακτικῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν ὑποβολήν προτάσεων πρὸς τήν Γραμματεῖαν τῆς μελλούσης νά συνέλθῃ Πανορθόδοξου Συνόδου διὰ τήν τυπικὴν ἀναγνώρισι τῆς Οἰκουμενικῆς περιοπῆς ὡς Η΄ καί Θ΄ Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν ἐν Κων/πόλει συνελθουσῶν κατὰ τά ἔτη 879-880 καί 1341-1351 μ.Χ. ὄντως Οἰκουμενικῶν Συ-

νόδων καί ὅτι κατά πρόδηλον παράβασιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφαλκιδεύθη ἡ συγκεκριμένη διαδικασία καί ἐτέθη εἰς τὰς περιωνύμους «καλένδας». Οὕτω τό θέμα ἀνθρωπίνως ἐθεωρήθη ὡς λῆξαν ἀλλά ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας καί Δομήτωρ Αὐτῆς, διά θαυμαστῆς παρεμβάσεώς Του μέ τόν μοναδικόν τρόπον ποῦ Ἐκεῖνος γνωρίζει, χωρίς οὐδεμίαν συνεννόησιν ἢ ἐπικοινωνίαν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην ἐπαφήν ἐνέπνευσεν εἰς τήν φιλόθεον καρδίαν τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἀλλά μεγίστου καί λιπαροῦ διακόνου τῆς Θεολογίας καί τῆς πατρῴας μουσικῆς παραδόσεως, τοῦ μακαριστοῦ Μουσικοδιδασκάλου Ἀποστόλου Παπαχρήστου, τήν ὑμνογραφικήν καί ὑμνολογικήν συγγραφήν καί σύνθεσιν τῶν παρατιθεμένων Ἀκολουθιῶν τῶν Ἁγίων Ἡ' καί Θ' Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τὰς ὁποίας καί ἀπέστειλεν πέντε μόλις ἡμέρας πρό τῆς μακαρίας ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἀναλύσεως αὐτοῦ καί τῆς εἰσόδου του εἰς τήν ἄφθιτον μακαριότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Δεδικαιολογημένως ὅθεν ἐξελάβομεν τό γεγονός ὡς θεοσημίαν καί ἐπαναλαμβάνοντες τό γραφικόν λόγιον «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις» (Πραξ. ε'29) ἀπεφασίσσαμεν ὅπως τιμῶμεν εἰς τήν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητρόπολιν τὰς δύο αὐτάς Οἰκουμενικάς Συνόδους εἰς τοπικόν βεβαίως ἐπίπεδον καί παραδίδομεν εἰς μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Ἀποστόλου Παπαχρήστου τὰς συντεθείσας ὑπ' αὐτοῦ Ἱ. Ἀκολουθίας εἰς τήν φιλόθεον καρδίαν τῶν εὐσεβῶν ἀδελφῶν, ἐπιφυλασσόμενοι τῆς ἐντύπου ἐκδόσεως αὐτῶν ἢ τυχόν νέων Ἀκολουθιῶν τῶν ἐν λόγῳ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῆς ὡς πάντοτε ἀναργύρου προσφορᾶς των. Ἐν ταύτῳ, παραθέτομεν πρός γνῶσιν πάντων τὰς ἐμπνευσμένας εἰσηγήσεις τῶν ὀρισθέντων ὑπό τῆς ΔΙΣ Σεβ. Εἰσηγητῶν Ναυπιάκτου

καί Ἁγ. Βλασίου κ.κ. Ἱεροθέου καί Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ἱερεμίου τὰς μή ἀναγνωσθείσας ἐν τῷ ἱερῷ Σώματι τῆς Ἱεραρχίας καί ἐν τέλει τὰς σχετικές κρίσεις τῶν εἰδημόνων περί τῆς Οἰκουμενικότητος τῶν ἐν λόγῳ Συνόδων.

Σχόλιο «Π»: Εὐχόμεθα καί πιστεύομε ὅτι ἡ ἐπαινετή πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητρ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ θά βρεῖ καί πολλούς ἄλλους καλοῦς μιμητές. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ προβολή τῶν Ἡ' καί Θ' Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί ὡς ἀπάντησις στόν οἰκουμενισμό ποῦ ἔχει ξεσαλώσει.

Τό 2016 ἡ «Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»

Ἀπό 6 ἕως 9 Μαρτίου 2014 πραγματοποιήθηκε στό Φανάρι ἡ «Σύναξις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν».

Ἀπό τό ἐκτενές «Κοινό Μήνυμα τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων» παραθέτομε τιμῆμα τῆς 6ης παραγράφου γιά τήν πολυσυζητημένη μέλλουσα νά συνέλθει Μεγάλη Σύνοδος.

«Ἡ καρδία ἡμῶν στρέφεται πρός τήν ἀπό μακροῦ ἀναμενομένην Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διά νά μαρτυρήσωμεν τήν ἐνότητα αὐτῆς, ὡς καί τήν εὐθύνην καί τήν στοργήν της πρός τόν σύγχρονον κόσμον.

»Ἡ Σύναξις συνεφώνησεν ὅτι ἡ προπαρασκευαστική τῆς Συνόδου ἐργασία πρέπει νά ἐντατικοποιηθῇ. Εἰδική Διορθόδοξος Ἐπιτροπή θά ἀρχίσῃ τό ἔργον αὐτῆς ἀπό τοῦ Σεπτεμβρίου 2014 καί θά ὀλοκληρώσῃ αὐτό μέχρι τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ ἔτους 2015. Θά ἀκολουθήσῃ Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις κατά τό πρῶτον ἡμισυ τοῦ ἔτους 2015. Ἄπασαι αἱ ἀποφάσεις, τόσον κατά τὰς

εργασίας της Συνόδου, ὅσον καί κατά τά προπαρασκευαστικά στάδια αὐτῆς, θά λαμβάνωνται **καθ' ὁμοφωνίαν**. Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θά συγκληθῆ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 2016, ἐκτός ἀπροόπτου. Ἡ Σύνοδος θά προεδρευῆται ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Οἱ ἀδελφοί Αὐτοῦ Προκαθήμενοι τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν θά κάθηνται ἐκ δεξιῶν καί ἐξ εὐωνύμων Αὐτοῦ».

Σημ. «Π»: Ὁ Σεβ. Μητρ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ ἐξέδωσε Ἀνακοίνωση μὲ τίτλο «Οἰκουμενική ἢ οἰκουμενιστική ἢ συγκληθισομένη Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τοῦ 2016;» Ἐπιφυλασσόμεθα νά ἐπανέλθουμε.

Θά γεμίσει ἡ Ἑλλάδα μιναρέδες καί παγόδες

Καθὼς διαβάζουμε, προωθείται πρὸς ψήφιση στή Βουλή νομοσχέδιο μὲ τό ὁποῖο ἀλλάζει πρὸς τό χειρότερο γιά τήν Ἐκκλησία, τήν ἐθνική μας ταυτότητα καί τήν κοινωνική μας συνοχή τό νομικό καθεστῶς ἰδρύσεως καί λειτουργίας «θρησκευτικῶν κοινοτήτων καί ἐνώσεων στήν Ἑλλάδα».

Μέ ἀπλᾶ λόγια θά μποροῦν νεοφανεῖς αἰρέσεις ἀλλά καί μουσουλμανικές κυρίως ὁμάδες, πού δραστηριοποιοῦνται ἢ θέλουν νά δραστηριοποιηθοῦν στήν Ἑλλάδα, νά νομιμοποιοῦνται ὡς «θρησκευτικές ἐνώσεις» ἀπό ὁποιοδήποτε Πρωτοδικεῖο, ἐφ' ὅσον προσκομίσουν τριακόσιες ὑπογραφές (ἄτομα πού δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά ἔχουν τήν ἐλληνική ὑπηκοότητα!) καί κατόπιν θά μποροῦν νά ἰδρῶνται στήν Ἑλλάδα ναούς, εὐκτηρίους οἴκους, ἰδιωτικά σχολεῖα, ραδιοφωνικούς σταθμούς καί κατασκηνώσεις!

Ἐάν ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἀντιδράσει δυναμικά, φοβούμεθα, ὅτι θά μᾶς γεμίσουν τήν Ἑλλάδα μέ μιναρέδες καί παγόδες!

Καλαντζῆς: Δημοψήφισμα καί γιά ἀνέγερση ὀρθοδόξων ἱερῶν ναῶν!

Ὁ γενικός γραμματέας Θρησκευμάτων τοῦ (κατά Ζουράρι) **μή** ὑπουργείου **μή** Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Καλαντζῆς εἶπε τήν ἐξῆς οὐρανομήκη ἀ-νουσία, ἀπαντώντας σέ πρόταση τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου τῆς Νέας Δημοκρατίας γιά τήν Ἀθήνα κ. Ἄρη Σπηλιωτόπουλου, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη ὅτι, ἂν ἐκλεγεῖ, θά ζητήσῃ δημοψήφισμα [σιγά καί νά μή γινόταν] γιά τό ὑπό ἀνέγερση τέμενος στήν Ἀθήνα. Εἶπε λοιπόν ὁ σοφός γραμματεὺς ὅτι, ἂν εἶναι ἔτσι, θά πρέπει νά γίνετα δημοψήφισμα καί γιά κάθε ὀρθόδοξο ναό στήν Ἑλλάδα! (βλ. ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος, 2.5.2014 σ. 4).

Σημειωτέον ὅτι ὁ «εὐφυής» αὐτός κύριος εἶναι καί ὁ προωθητής τῆς ἰδρύσεως Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν ἐντός τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, ὅπως ἐπίσης καί τοῦ νομοσχεδίου μὲ τό ὁποῖο θά ἀναγνωρίζονται ὡς «θρησκευτικές ἐνώσεις» οἱ νέες αἰρέσεις (σέκτες) καί θά ἀποκτοῦν τό δικαίωμα νά ἰδρῶνται ναούς, εὐκτηρίους οἴκους, ραδιοφωνικούς σταθμούς καί κατασκηνώσεις σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα.

Ἐκδήλωση τιμῆς καί μνήμης γιά τόν Ἅγιο Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο

Παραθέτουμε ἓνα τμήμα τοῦ Δελτίου Τύπου γιά μιά ἐπαινετή ἐκδήλωση μνήμης πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γέροντος καί Ὁμολογητοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας Φιλοθέου Ζερβάκου:

Σέ μία κατάμεστη αίθουσα, μέ τή συμμετοχή τοῦ πιστοῦ κλήρου καί λαοῦ, καθώς καί μοναχῶν καί μοναζουσῶν ἀπό τή Θεσσαλονίκη, πολλά μέρη τῆς Μακεδονίας, ἀλλά καί τήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τίς πρεσβείες τοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, πραγματοποιήθηκε μέ μεγάλη ἐπιτυχία, ἡ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ μακαριστοῦ Πατρός, τὴν Κυριακὴ 11 Μαΐου 2014 στὴν αίθουσα Τελετῶν τοῦ ΑΠΘ. Ἡ ἐκδήλωση συνδιοργανώθηκε ἀπὸ τίς ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη» καί τὸν σύλλογο πολυτέκνων νομοῦ Θεσσαλονίκης «Οἱ Ἅγιοι Πάντες». Τὴν ἐκδήλωση χαιρέτισαν ὁ καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μ. Λογγοβάρδας Πάρου π. Χρυσόστομος Πῆχος, ὁ π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος, πνευματικὸς πατέρας τῆς ἱεραποστολικῆς ἀδελφότητος «Ὁσία Ξένη» καί ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου πολυτέκνων Θεσσαλονίκης κ. Ἐρωτόκριτος Θεοτοκάτος. Παρέστη ὁ Μητροπολίτης Μουάνζας τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας κ. Ἱερώνυμος, ἐκπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, ἐνῶ χαιρετισμὸ ἀπέστειλαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Παροναξίας, Αἰτωλοακαρνανίας, Πειραιῶς, Φλωρίνης, Εἰάνθης, Σύρου, Δράμας, ἡ «Πανελλήνιος Ὁρθόδοξος Ἐνωσις» καθώς καί ἡ καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μ. Θαψανῶν Νεκταρία Μοναχί.

Ὁμιλητές ἦσαν ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Ζήσης, ὁμότιμος καθηγητῆς τοῦ ΑΠΘ, μέ θέμα «Ὁ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ὡς ἀγωνιστής καί ὁμολογητῆς τῆς Ὁρθοδοξίας», ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός, ὁμότιμος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ θέμα «Ὁρθοδοξία καί ἀγιότητα» καί ὁ ἰδρυτῆς τῶν ἐκδόσεων «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», κ. Στυλιανός Κεμεντζετζίδης, μέ θέμα «Γε-

νικά γιά τὴν ὀσιακὴ προσωπικότητα τοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου». Μέσα ἀπὸ τὴν ἀναλυτικὴ παρουσίαση τῶν θεμάτων, ἀναδείχθηκε ἡ ὀσιακὴ καί ἀγιασμένη προσωπικότητα τοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, ὁ ἀγώνας του ἐναντίον τῶν αἱρέσεων καί ιδιαίτερα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ πολύπλευρη ἱεραποστολικὴ του δράση καθώς καί ἡ πανελλήνια ἀκτινοβολία του. Προβλήθηκε ἐπίσης σύντομη ταινία μέ σπάνιο ὀπτικοακουστικὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ καί τὴν κοίμηση τοῦ Γέροντα. Ἡ ἐκδήλωση ἄρχισε καί τελείωσε μέ βυζαντινοὺς ὕμνους ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴ βυζαντινὴ χορωδία τοῦ πρωτοψάλτου κ. Ἰωάννου Χασανίδη, ἐνῶ τὸν ἐπιτυχημένον συντονισμό τῆς ἐκδήλωσης εἶχε ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, δρ Θεολογίας. Στὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης σέ ὄλους τοὺς παρόντες δόθηκε, ὡς πνευματικὸ ἀντίδωρο, φάκελλος μέ τὰ πρακτικὰ τῶν εἰσηγήσεων καί βιβλία μέ διδαχὲς τοῦ Γέροντος Φιλοθέου.

Τὸ Φανάρι ἀναγνωρίζει ἱερωσύνη καί στοὺς Λουθηρανούς;

Πῶς ἀλλιῶς νά ἐξηγήσουμε αὐτὸ ποὺ ἔγινε στὸν Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου στό Φανάρι στὸν ἑσπερινὸ τῆς ἀγάπης ἀνήμερα τοῦ Πάσχα;

Μετά τὴν ἀνάγνωση τοῦ εὐαγγελίου στά γερμανικά ὁ προτεστάντης (μᾶλλον Λουθηρανός) μέ κοστουμί πάστορας ὀδηγήθηκε ἀπὸ τὸν ἀρμόδιο ὀρθόδοξο ἱερέα στό ἱερό ἀπὸ τὴν ὠραία πύλη. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὁ προτεστάντης κοντοστάθηκε πρὸς στιγμὴν (ἄρα αὐτὸς εἶχε συναίσθηση ὅτι δέν ἔπρεπε νά εἰσέλθει ἀπὸ τὴν ὠραία πύλη), ἀλλὰ προχώρησε, ὅταν ὁ ὀρθόδοξος τοῦ ἔκανε νόημα νά μπεῖ στό ἱερό ἀπὸ τὴν ὠραία πύλη.

Τί κρίμα νά τὰ γκρεμίζουμε ὅλα αὐτὰ

πού μᾶς παρέδωσαν οἱ ἅγιοι! Τί κρῖμα νά ἀναγνωρίζουμε ἱερωσύνη στους προτεστάντες, τί στιγμή μάλιστα πού αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δέν ἔχουν τὴν αὐτοσυνειδησία ὅτι εἶναι ἱερεῖς.

**Σουηδός Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν:
Ἐχθρός μας ἡ Ὁρθοδοξία!**

Ἄλλο νά ξέρεις ἐσύ κάτι καὶ ἄλλο νά στό λένε καὶ οἱ ἄλλοι κατάμουτρα. Ξέραμε ὅτι οἱ ψυχροὶ Βορειοευρωπαῖοι δέν μᾶς πολυχωνεύουν ἐμᾶς τούς Ρωμοὺς, τούς Ἑλληνες Ὁρθοδόξους, ἀλλά στό πλαίσιο τῆς ἐξωτερικῆς τυπικῆς εὐρωπαϊκῆς «εὐγένειας» δέν μᾶς τῶλεσαν κιόλας. Ἦταν κι αὐτό μιά ἐκδήλωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος, σέ ἀντίθεση μέ τό δικό μας αὐθόρμητο «ρωμαίκο», ὅπου ὅ,τι ἔχεις νά πεις τό λές εὐθέως. Περιέργως, λοιπόν, ὁ Σουηδός Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν καὶ πρῶην Πρωθυπουργός Κάρλ Μπίλντ δῆλωσε ἐξ ἀφορμῆς τῆς κρίσεως στὴν Οὐκρανία ὅτι «Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ κύρια ἀπειλή γιὰ τὸν δυτικὸ πολιτισμό».

Εὐχαριστοῦμε πού μᾶς βοηθάει νά μὴν ἔχουμε ψευδαισθήσεις. Πάντως ἐμεῖς εὐχόμεθα «ὐπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς».

**Ἔχουν χάρισμα προφητικό ἢ
μήπως «μαγειρεύουν» οἱ ἴδιοι
τίς παγκόσμιες ἐξελίξεις;**

Ὁ Σάμιουελ Χάντινγκτον ἦταν τό 1977 καὶ 1978 συντονιστής τοῦ σχεδιασμοῦ ἀσφαλείας στό Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας τοῦ Λευκοῦ Οἴκου.

Ἴδου τί ἔγραφε στό γνωστὸ βιβλίο του «Ἡ σύγκρουση τῶν πολιτισμῶν καὶ ὁ ἀνασχηματισμός τῆς Παγκόσμιας Τάξης»

(σσ. 45-46), πού ἐκδόθηκε τό 1996 στὰ ἀγγλικά καὶ στὰ ἑλληνικά (Β' ἔκδοση) τό 1999:

«Παρόλο πού ἡ κρατικὴ προσέγγιση φωτίζει τὴν **πιθανότητα ἑνός ρωσο-οὐκρανικοῦ πολέμου**, ἡ πολιτισμικὴ προσέγγιση μειώνει αὐτὴ τὴν πιθανότητα καί, ἀντιθέτως, φωτίζει τὴν **πιθανότητα ἡ Οὐκρανία νά χωριστεῖ στή μέση**, ἕνας χωρισμός πού οἱ πολιτιστικοὶ παράγοντες μᾶς ὠθοῦν νά προβλέψουμε ὅτι θά εἶναι περισσότερο βίαιος ἀπ' ὅ,τι ὁ χωρισμός τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἀλλά λιγότερο αἱματηρός ἀπ' ὅ,τι τῆς πρῶην Γιουγκοσλαβίας. Αὐτές οἱ διαφορετικὲς προβλέψεις ὀδηγοῦν σέ διαφορετικὲς πολιτικὲς προτεραιότητες. Ἡ πρόβλεψη τοῦ Μιρσχαίμερ ὅτι μπορεῖ νά γίνει πόλεμος Ρωσίας-Οὐκρανίας (καὶ νά καταλήξει σέ κατάκτηση τῆς Οὐκρανίας) τὸν ὀδηγεῖ νά ὑποστηρίξει τὴν **προσπάθεια τῆς Οὐκρανίας νά ἀποκτήσει πυρηνικὰ ὄπλα**. Μιά πολιτισμικὴ προσέγγιση θά ἐνθάρρυνε τὴ συνεργασία μεταξύ Ρωσίας καὶ Οὐκρανίας, ἐνῶ θά παρότρυνε τὴν Οὐκρανία νά ἀφήσει τὰ πυρηνικὰ ὄπλα καὶ νά παρέχει σημαντικὴ οἰκονομικὴ βοήθεια στους πολίτες της, καθὼς καὶ ἄλλα μέτρα γιὰ νά μπορέσει νά διατηρηθεῖ ἡ οὐκρανικὴ ἐνότητα καὶ ἀνεξαρτησία· θά ἔπαιρνε, ὅμως, σοβαρὰ ὑπόψιν της ἕνα σχέδιο γιὰ πιθανὴ διάλυση τῆς Οὐκρανίας».

Ἴδου τί ἔγραφε καὶ ἕτερος «προφήτης», ὁ Ζμπίγκνιου Μπρεζίνσκι (διετέλεσε σύμβουλος ἀσφαλείας τοῦ ἀμερικανοῦ Προέδρου) στό βιβλίο του «Ἡ Μεγάλη Σκακιέρα» σ. 257 (ἐκδόθηκε στὰ ἀγγλικά τό 1997 καὶ στὰ ἑλληνικά τό 1998):

«Τὰ κράτη πού ἀξίζουν τὴν ἰσχυρότερη γεωπολιτικὴ ὑποστήριξη τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τό Ἀζερμπαϊτζάν, τό Οὐζμπεκιστάν καὶ (ἔξω ἀπὸ αὐτὴ τὴν περιοχὴ) ἡ Οὐκρανία, πού καὶ τὰ τρία εἶναι γεωπολιτικοί

ἄξονες. Πράγματι, ὁ ρόλος τοῦ Κιέβου ἐνισχύει τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ **Οὐκρανία εἶναι τὸ κρίσιμο κράτος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἴδια τὴν μελλοντικὴ ἐξέλιξη τῆς Ρωσίας**». [οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι δικές μας]

Θὰ τρίζουν τὰ κόκκαλα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ

Ἡ πάλαι ποτέ παραδοσιακὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει μπεῖ γιὰ τὰ καλά στὴν τροχιά τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀνοιγμάτων τὰ τελευταῖα χρόνια. Σταθμὸς ἦταν ἡ ἐπίσκεψη τοῦ πάπα Ἰωάννου-Παύλου Στ' στὴν Ἑλλάδα τὸν Μάιο τοῦ 2001, ὁ ὁποῖος ἐμόλυνε τὰ ἁγιασμένα ἑλληνικὰ χῶματα.

Συνεχίζοντας τίς λανθασμένες κινήσεις, κάποιοι στὴν «Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ναρκισσεύονται γιὰ τὸ πόσο ψηλά εὐρίσκονται στὴ συνείδηση τοῦ σημερινοῦ πάπα Φραγκίσκου Α' καὶ τοῦ Βατικανοῦ.

Ὅπως διαβάζουμε στὴν ἱστοσελίδα «δόγμα» μὲ ἡμερομηνία 24 Μαρτίου 2014: «Τὴν δεσπύζουσα θέση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ κεντρικοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ ἐκδοτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸν χριστιανικὸ κόσμο, ἐπιβεβαίωσε μὲ τὸν πλέον χαρακτηριστικὸ τρόπο ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία σὲ ἀνώτατο ἐπίπεδο.

Σήμερα τὸ μεσημέρι, ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἔκανε δεκτὸ τὸν ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο, Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τονίζοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴν σημασία πού δίνει τὸ Βατικανὸ στὴν συνεργασία του μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Στὴ συνάντηση, τὴν πρώτη ἀπὸ τὴν ἐκλογή τοῦ Φραγκίσκου μὲ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρέστησαν ὁ γραμματέας τῆς συνοδικῆς ἐπιτροπῆς

διαχριστιανικῶν καὶ διορθοδόξων θεμάτων, ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, τὸ στέλεχος τοῦ γραφείου ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν π. Ἐπιφάνιος Ἀρβανίτης, λαϊκὰ στελέχη τῶν τομέων, πολιτισμοῦ, διαδικτύου, ἱεραποστολῆς καὶ εὐρωπαϊκῶν θεμάτων τοῦ ὀργανισμοῦ καθὼς καὶ ἡ Γενικὴ Διευθύντρια Θρησκευμάτων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Ἀντιγόνη Φαραγκουλιτάκη.

Τὴν ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας συνόδευσαν καὶ ὑπότροφοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βατικανοῦ στή Ρώμη».

Καὶ λίγο παρακάτω διαβάζουμε:

«Ἐνα δῶρο μὲ ἰδιαίτερο συμβολισμὸ παρέδωσε σήμερα στὸν Πάπα Φραγκίσκο ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος. Πρόκειται γιὰ μιά εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσίζης τοῦ ἱδρυτῆ τοῦ τάγματος τῶν Φραγκισκανῶν μοναχῶν καὶ προστάτη τοῦ σημερινοῦ Πάπα Φραγκίσκου.

Τὸ ξεχωριστὸ στὴν εἰκόνα αὐτὴ εἶναι τὸ γεγονὸς πὼς ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἅγιος, εἰκονίζεται μὲ βάση τὴν βυζαντινὴ τεχνοτροπία σὲ μιά προσπάθεια οἱ δύο Ἐκκλησίες νὰ ἔρθουν πιὸ κοντὰ μέσῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης.

Ἡ εἰκόνα, ἡ ὁποία ἔκανε ἰδιαίτερα θετικὴ ἐντύπωση στὸν Πάπα Φραγκίσκο, συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή «Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆ Α. Ἀγιότητι τῷ Πάπῳ καὶ Ἐπισκόπῳ Ρώμης κ.κ. Φραγκίσκῳ, διὰ χειρὸς τοῦ ἐπισκόπου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου».

Σχόλια «Π»: Ἀναγνωρίζει λοιπὸν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τὸν πάπα ὡς «ἐπίσκοπο Ρώμης»; Ἀναγνωρίζει ἐπίσης

ὡς ἅγιο τὸν Φραγκίσκο τῆς Ἀσίζης (ἔζησε δύο αἰῶνες μετὰ τὸ σχίσμα);

Ποῦ εἶσαι Ἀρχιεπίσκοπε Σεραφεῖμ νά ἐπαναφέρεις στὴν τάξη τοὺς καλαμαράδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς διπλωματίας μετὴν ὀρθόδοξη «χωριάτικη» ντομπροσύνη σου, ὅπως τὸ εἶχες κάνει καί τότε, πού πελαγοδρομοῦσαν οἱ φραγκοσπουδαγμένοι καθηγητάδες σ' ἓνα θεολογικὸ συνέδριο στὴν Ἀθήνα. Τοὺς ρώτησες κουνώντας τὸ χέρι: «Πεῖτε μου, ὦρέ! Εἶναι ὁ πάπας Ἐκκλησία;». Τιμουδιά οἱ καθηγητάδες!

Νά σημειωθεῖ ὅτι τέσσερις ἡμέρες μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ προλείανση τοῦ ἐδάφους, ἐπεσκέφθη τὸ Βατικανό (ὡς κράτος πλέον) ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς

Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, ὁ ὁποῖος προσεκάλεσε τὸν Ἰησοῦτη πάπα νά ἔλθει στὴν Ἑλλάδα.

Ἐλπίζουμε νά μὴ γίνεῖ ὅπως ἔγινε καί τὸ 2001. Ἡ Ἐκκλησία τότε εἶχε πεῖ: «Δέν τὸν καλέσαμε ἐμεῖς. Ἡ Πολιτεία τὸν κάλεσε». Μήπως νά ἐτομαζόμαστε λοιπὸν καί γιὰ δευτέρη ἐπίσκεψη πάπα (καί μάλιστα Ἰησοῦτη) στὴν Ἑλλάδα; Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἂν θέλει νά μὴ βρεθεῖ οὐραγός, πρέπει νά δηλώσει ξεκάθαρα στὴν Πολιτεία ὅτι δέν θὰ συμμετάσχει στὶς φέστες. Εἶναι δυνατόν ὅμως ἡ πρόσκληση Παπούλια πρὸς τὸν πάπα νά ἔγινε ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου;

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμνηναία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης
Ἐκδότης τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομὴ Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικὸν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τὶς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τὴν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.